

VOKIETIJOS¹ LB VALDYBOS INFORMACIJOS

Informationsblatt der Litauischen Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V.

Nr. 1 (514)

2005 kovas / März 2005

LETUVA VOKIETIJOJE IR EUROPOJE

2004-ieji buvo įsimintini, istoriniai ir Lietuvai, ir Europai. Europa peržengė Jaltos ir ankstesnių imperinių padalijimų nubrėžtas ribas. Europa grįžo į erdvę, iš kurios ją buvo išstūmusios totalitarinės ideologijos ir autoritariniai režimai. Vidurio Europos tautos to siekė ir to laukė ilgus dešimtmečius – ir likę savo valstybėse, ir prievarta išstremti ar pasitraukę žmonės. Vasario 16-oji Lietuvai tais me-

ŠIAME NUMERYJE:

<i>LR Prezidento sveikinimas</i>	3 psl.
<i>Naujoji VLB valdyba</i>	3 psl.
<i>Vasario 16-osios minėjimas</i>	4 psl.
<i>Europos lietuvių kultūros centras</i>	6 psl.
<i>VLB Tarybos suvažiavimas</i>	8 psl.
<i>Lietuviai pasaulyje</i>	10 psl.
<i>Mūsų apylinkėse</i>	13 psl.
<i>Vasario 16-osios gimnazijoje</i>	16 psl.
<i>Mirusieji</i>	19 psl.
<i>Skelbimai - žinios</i>	20 psl.

DAUGIAU LIETUVOS VOKIETIJOJE – DAUGIAU VOKIETIJOS LIETUVOJE

Evaldas Ignatavičius,
Lietuvos ambasadorius Vokietijoje

tais buvo ne tik atminties, bet ir vilties šventė.

Pirmą kartą švenčiant Vasario 16-ąją euroatlantinėje šeimoje, noriu dar kartą padėkoti tiems žmonėms, kurie ilgus padalijimo dešimtmečius dirbo Lietuvai čia, Vokietijoje, ir savo darbu priartino abi datas – ir 1990-uosius, ir 2004-uosius.

Praėjusiais metais Lietuva tapo saugesnė. Teisiškai ir politiškai – tai euroatlantinis solidarumas, garsusis 5-as Vašingtono sutarties straipsnis. Tiesiogine prasme – tai virš Baltijos šalių oro erdvės budintys NATO naikintuvai. Vokietija taip pat šiais metais įsijungs į šią simbolinę misiją.

Lietuva tapo turtingesnė: Narystė ES pašalina barjerus prekybai, investicijoms, laisvam kapitalo judėjimui, suteikė galimybes Lietuvos žmonėms keliauti į ES valstybes, ten mokytis, dirbti. Gavusi reikšmingą paramą pasirengimo narystei metu, Lietuva šiuo metu siekia efektyviai panaudoti ES skiriamas kur kas didesnes lėšas žemės ūkiui, regionų vystymui, infrastruktūrai, gamtos apsaugai. Atsiranda galimybė likviduoti karų ir okupacijų nulemtą ekonominį atotrūkį nuo Šiaurės ir Vakarų kaimynų.

Tapome saugesni ir turtingesni. Bet saugūs ir turtingi netapome. Saugumas ir gerovė šiandieniniame pasaulyje nėra kartą ir visam laikui pasiekiami dalykai. Saugumas susideda iš valstybės vidaus stabilumo, ekonomikos stiprybės, santykių su kaimynais, patikimų partnerių. Gerovė priklauso ne tik nuo pačios valstybės raidos, bet ir nuo įvykių kaimynystėje, regioninių ekonominių procesų, pa-

saulinės konjunktūros. Galų gale globalios grėsmės kelia pavojų kiekvienos valstybės saugumui ir gerovei.

Didžiųjų padalijimų išvakarėse Lietuva negalėjo pasigirti gerais santykiais su kaimynais, rimtesnių tarptautinio bendradarbiavimo struktūrų nebuvo nei regione, nei Europoje. Tarptautinė teisė taip pat buvo daugiau teorinių studijų objektas taikos metu, krizinėse situacijose ji nelabai veikė, ypač mažosioms valstybėms.

Šiandien situacija yra iš esmės pakitusi. Tačiau ir šiandien tik aktyvios ir atviros bendradarbiavimui valstybės gali tikėtis ilgalaikės gerovės ir saugumo. Nes grėsmių globalių ekonominių procesų ir modernių technologijų valdomame pasaulyje, atrodo, tik padaugėjo. Vėlgi – ypač nedidelių valstybių ekonomikoms, kultūrai, tradicijoms. Šiandien jau nedaug kalbame apie tradicines karines grėsmes, tačiau kas gali pasakyti, kokia po penkiolikos, trisdešimties metų bus Lietuva – kas valdys jos ekonomiką, kur link pakryps demografijos procesai, kaip pavyks savo pozicijas ginti lietuvių kalbai.

Šiuo metu Lietuvos nedaug ir čia, Vokietijoje, ir visoje Europoje. „Dainuojančios revoliucijos“ prisiminimai pamažu blunka, o naujesniais laikais, deja, Europos žiniasklaidoje dažniausiai atsiduriame ne pačiu geriausiu būdu. Juo malonesnės išimtis – tokios kaip Lietuvos tarpininkavimas Ukrainoje ar Ingeborgos Dapkūnaitės dalyvavimas šiemetės Berlynalės žiuri. Žinoma, pirmosios laikraščių eilutės yra viena, kitas kiek proziškesnis, bet turbūt svarbesnis uždavinys – pa-

mažu nerti informacijos, ryšių ir kontaktų tinklą tarp Lietuvos ir Vokietijos miestų, universitetų, nevyriausybių organizacijų. Be šio tinklo partnerystė liks tik politikų nuolat kartojamu burtžodžiu. Kaip keičia valstybių santykius, kaip naikina įsisenėjusius stereotipus tokie tiesioginiai ryšiai, matome ir Prancūzijos–Vokietijos pokario istorijoje, ir Vokietijos–Lenkijos susitaikyme, ir Lietuvos–Lenkijos partnerystės kūrime.

Vokietijoje, be ambasados Berlyne ir jos skyriaus Bonoje, dviejų LEPA'os atstovybių ir šešių garbės konsulų, kiekvienoje žemėje gyvena, dirba, studijuoja šimtai lietuvių. Tai yra tikrai gausios pajėgos, kurias norėtume panaudoti bendrai lietuviškai veiklai. Žinau, kad lietuvių organizacijų galimybės šiuo metu išnaudojamos nepakankamai, trūksta paramos, informacinės medžiagos iš Lietuvos organizuojant vieną ar kitą renginį. Apie tai ir aš pats esu informavęs Lietuvos pareigūnus. Tikiuosi, kad padėtis pamažu keisis, atsiras galimybių ir būdų rimčiau paremti lietuvišką veiklą užsienyje, nes juk dirbame vieną visiems naudingą darbą.

VOKIETIJA LIETUVOJE

Vokietijos Lietuvoje šiuo metu taip pat nėra daug. Aš, kaip Lietuvos ambasadorius Vokietijoje, norėčiau ir sieksiu, kad

jos būtų daugiau. Nes daugiau Vokietijos Lietuvoje reiškia daugiau Europos Lietuvoje. Daugiau mums svarbių, bet gal nukirstų ar pamirštų ryšių, tradicijų. Daugiau demokratinė tradicijų ir stabilumo.

Vokietija nuo Lietuvos buvo atskirta ilgas Europos padalijimo šimtmečius, jos įvaizdis buvo supaprastintas iki „istorinių Lietuvos priešų“ – „kryžiuočių“ ar „nacių“ simbolių.

Tačiau Antrasis pasaulinis karas baigėsi. Baigėsi ir „šaltasis“ karas. Europoje nebėra nugalėtojų ir pralaimėtojų. Nebėra priešų. Nors kai kas tą simboliką bando gaivinti, panaudodamas ją šiandienos politikos poreikiams. Nerasdami sau vietos šiandienos realybėje, gyvena būtajame laike. Tai pavojingi bandymai. Tikiuosi, kad Europos tautoms pavyks tas praeities šmėklas įveikti. ...

Šiandien Vokietija yra viena „didžiųjų“ ES žaidėjų, kurią su Baltijos jūros regionu ir Vidurio Europa sieja daug kas: ir istorija, ir kultūra, ir verslo interesai, ir žmonių likimai. Iš pirmųjų narystės ES metų patirties matome, kad Lietuvos ir Vokietijos pozicijos daugeliu klausimų sutampa. Vokietija, tikiu, taip pat suvokia savo vaidmenį ir atsakomybę Vidurio Europoje.

Vokietija tapo pirmąja Lietuvos eksporto partnere, trečiaja pagal investicijas. Pernai prekyba augo daugiau kaip 20 procentų. Lietuvoje 2004 apsilankiusių vokiečių turistų skaičius padidėjo 45-iais procentais. Ši dinamika turi tęstis.

Kita vertus, mūsų ryšius, mūsų prekybą, mūsų keliones iki šiol varžo infrastruktūros – kelių, geležinkelių, elektros jungčių stoka. Šia prasme mūsų žemyne tebeegzistuoja „Verslo klasės Europa“ ir „Ekonominės klasės Europa“. Tūkstantis kilometrų nuo Berlyno iki Paryžiaus ir nuo Berlyno iki Vilniaus iki šiol yra labai skirtingi atstumai. Šias dvi Europas būtina kuo greičiau sujungti – nuo to priklauso ir visos Europos sėkmė konkuruojant su kitų pasaulio regionų ekonomikomis. Vokietija per dešimtmetį po susijungimo sugebėjo sujungti dvi savo dalis į vieną infrastruktūros erdvę. Tai turi pakartoti ir susijungusi Europos Sąjunga.

Apibendrinamas visus čia išsakytus dalykus, formuluočiau šiuos svarbiausius savo, kaip Lietuvos ambasadoriaus Vokietijoje, darbo tikslus: **daugiau Vokietijos Lietuvoje, daugiau Europos regione ir pasaulyje.** Tikiuosi, kad šį darbą dirbsime kartu.

(Iš ambasadoriaus Evaldo Ignatavičiaus Vasario 16-osios minėjime Hüttenfelde pasakytos kalbos)

Velykiniai sveikinimai

Broliai ir seserys Kristuje,

„Jie kasdien sutartinai rinkdavosi šventykloje, o savo namuose tai vienur, tai kitur laužydavo duoną, su džiugia ir tauria širdimi drauge vaišindavosi, garbindami Dievą, ir buvo visos liaudies mylimi“ (Apd 2:46).

Mes skaitome Apaštalų darbų knygoje apie pirmuosius krikščionis, kurie po Kristaus prisikėlimo rinkdavosi drauge Viešpatį šlovinti, laužė ir dalijo duoną – eucharistiją – „maldingumo sakramentą, vienybės ženklą, meilės jungtį, velykinį pokylį“ (Sacrosanctum concilium, 47).

Šiandien galima apibūdinti Bažnyčią kaip eucharistinį susirinkimą. Tad Šv. Paulius rašo: „Argi duona, kurią laužome, nėra bendravimas Kristaus kūne? Jei viena duona, tai ir mes drauge esame vienas kūnas: mes juk visi dalijamės viena duona“ (I Kor 10:16-17).

Mūsų lietuviškos katalikiškos parapijos ir misijos užsienyje negali būti vien tautinė, visuomeninė susirinkimo vieta. Stengdamiesi išlaikyti kalbos ir kultūros pagrindus, mes, kaip krikščioniška tauta, vis dėlto turime nuolat siekti atnaujinti krikščionišką dvasią mūsų šeimose, parapijose, bendruomenėse ir savo tautos veide. Popiežius Jonas Paulius II savo enciklikoje „Ecclesia de Eucharistia“ ragina mus, švenčiant Eucharistijos metus, arčiau susipažinti su Kristumi, atnaujinti savo tikėjimą bei visą dvasinį gyvenimą, ypač aktyviai dalyvauti sekmadienio Mišiose.

Kristaus prisikėlimas tesuteikia visiems atnaujintą dvasinį gyvenimą ir viltį. Jo malonė tebrandina mumyse velykinių sakramentų vaisius, suteikdama stiprybės išpažinti ne tik žodžiais bet ir darbais šį išganymo slėpinį, skelbti Viešpaties kančią ir prisikėlimą ir pripažinti, kad „jisai yra su mumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos“ (Mt 28:20).

Palaimintų ir džiugių Šv. Velykų!

Su pagarba Kristuje,

Pref. E. Putrimas

Velykos 2005 m.

15 METŲ LIETUVA VĒL NEPRIKLAUSOMA

1990 metų kovo 11 dieną, maždaug 22 val., buvo paskelbtas Aktas "Dėl Lietuvos nepriklausomos valstybės atstatymo".

2005 m. kovo 12 dienos vakare į Seimo plenarinių posėdžių salę susirinkę Nepriklausomybės atkūrimą paskelbę signatarai, šalies vadovai, parlamentariai ir visuomenės atstovai paminėjo 15-ąjį Kovo 11-osios gimtadienį.

"Šiandien susirinkome į šią istorinę salę, į šiuos rūmus, į šią dieną, kuri yra Kovo 11-oji. Susirinkome, kad vėl susitiktume, kad atsimintume, kad pagerbtume ir susimąstytume", - sakė Seimo pirmininkas Artūras Paulauskas, dėkodamas visiems, kurie prisidėjo prie Nepriklausomybės atstatymo.

Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus pareiškė neabejojęs, kad Lietuva sugebės tapti klestinčia Europos valstybe. "Tokios valstybės viziją regėjo laisvės žygį Sąjūdžio mitinguose pradėję žmonės, vėliau rankomis susikibę Baltijos kelyje, vieningai balsavę už Nepriklausomą Lietuvą ir ją apgynę Sausio dienų barikadose", - pažymėjo šalies Prezidentas.

Jis pakvietė atsigręžti į moralios politikos principus ir jų tvirtai visur ir visada laikytis. "Šiandien mums reikia tik tvirčiau atsiremti į amžiną vertę turinčius mūsų idealus", - sakė iškilmingame Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 15-ųjų metų minėjime šalies vadovas.

Šių dienų realybė, šalies vadovo teigimu, dar toli gražu netenkina mūsų norų. "Mus gerbia demokratinis pasaulis, bet mes nesame visiškai patenkinti savimi, nes žinome, kad galėjome pasiekti gerokai daugiau. Mes patys sulėtinome savo žingsnius, kartais nesutardami, nebūdami vieningi, dėl savo vienadienės naudos ne kartą aukodami visuomenės interesus", - sakė jis.

Tačiau, V. Adamkaus teigimu, dar niekur taip esmingai nesuklydome, kad būtų per vėlu taisyti klaidas, dar niekur taip nesuklupome, kad jau nepajėgtume atsitiesti, dar niekur taip neatsilikome, kad jau negalėtume pasivyti priekyje einančiųjų. (ELTA)

BRANGIEJI,

DŽIAUGIUOSI GALĖDAMAS PASVEIKINTI SENAS LIETUVYBĖS TRADICIJAS GARBINGAI PUOSELĖJANČIA VOKIETIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ VISIEMS MUMS LABAI BRANGIOS ŠVENTĖS - LIETUVOS VALSTYBĖS ATKŪRIMO DIENOS PROGA.

VASARIO 16-OJI TAUTOS SĄMONĖJE YRA IR IŠLIKUS VALSTYBINGUMO SIMBOLIŲ. PO DAUGIAU NEI ŠIMTĄ METŲ TRUKUSIOS SVETIMŲJŲ PRIESPAUDOS, KAI PASAULIS JAU BUVO SPĖJĖS PAMIRŠTI MŪSŲ ŠALIES VARDĄ, KAI SENIAI NEBUVO LIKĘ NĖ MENKIAUSIŲ VALSTYBINGUMO PAMATŲ, KAI NET LIETUVIŲ KALBA BUVO IŠSTUMTA IŠ VIEŠOJO GYVENIMO, SUGEBĖJOME ATKURTI LIETUVOS VALSTYBĘ.

VASARIO 16-OSIOS AKTO SIGNATARAI IŠREIŠKĖ VISOS LIETUVIŲ TAUTOS VALIA. TAUTOS, KURIOS DAUGELIS SŪNŲ IR DUKRŲ ISTORIJS IR LIKIMO BUVO IŠSKLADYTI PO VISĄ PASAULĮ. TAČIAU KAD IR KUR JIE BŪTŲ, JUOS VIENIJA MEILĖ TĖVYNEI.

TODĖL NEATSITIKINAI IR ŠIS MINĖJIMAS VYKSTA HIUFENFELDE - RAMIAME, MAŽAME MIESTELYJE, KURIS DAUGELJ METŲ BUVO VAKARŲ EUROPOS LIETUVYBĖS ŽIDINIŲ, KURIAME VEIKIA VIENINTELĖ EUROPOJE VASARIO 16-OSIOS LIETUVIŲ GIMNAZIJĄ.

LIETUVA VISADA JAUTĖ JŪSŲ, MIELIEJI TAUTIEČIAI, RŪPEŠTĮ IR PASTANGAS PRIARTINTI TĖVYNĖS LAISVĖS VALANDĄ. SANTARVĖ, KUO GLAUDESNIS ABIPUSIS RYŠYS IR JŪSŲ PARAMA YRA NE MAŽIAU SVARBŪS IR DABAR, KAI LIETUVA PO DAUGELIO METŲ SUGRĮŽO Į EUROPA.

IŠKILIOS ŠVENTĖS PROGA LINKIU SVEIKATOS, STIPRYBĖS IR NEBLĖSTANČIOS TĖVYNĖS MEILĖS.

VALDAS ADAMKUS
LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

2005 METŲ VASARIO 26 DIENA

IŠRINKTI NAUJI VOKIETIJOS LB VALDOMIEJI ORGANAI

Vokietijos LB Valdyba:

Antanas Šiugždinis – pirmininkas
Dr. Vincas Bartusevičius – vicepirmininkas
Gintaras Ručys – sekretorius
Vytautas Lemke – išdininkas
Bernadeta Goštautaitė – narė spaudai
Klaugas Žulys – narys teisiniams reikalams
Agnė Kubiliūtė – narė

Vokietijos LB Kontrolės komisija:

Andrius Šmitas
Laima Lipšytė
Edmundas Jankūnas

Vokietijos LB Garbės teismas:

Rimas Čuplinskas – pirmininkas
Elena Baliulienė – narė
Marija Šmitienė – narė

Gintaras Ručys, dr. Vincas Bartusevičius, Bernadeta Goštautaitė, Vytautas Lemke, pirm. Antanas Šiugždinis ir Klaugas Žulys (trūksta Agnės Kubiliūtės)

LIETUVA VOKIETIJOJE IR EUROPOJE

Pasisekęs Vokietijos lietuvių Vasario 16-osios minėjimas Hüttenfelde / Ambasadorius Evaldas Ignatavičius – pagrindinis kalbėtojas / Vasario 16-osios gimnazijos mokinių meninė programa

Pagrindinis Vokietijos lietuvių Vasario 16-osios minėjimas, surengtas VLB valdybos, įvyko š.m. vasario 26 d. Hüttenfelde. Į jį atvyko per 500 lietuvių ir jų draugų ne tik iš Vokietijos, bet ir iš kitų kraštų. Tarp svečių buvo LR ambasadoriai Evaldas Ignatavičius (Vokietijoje), Audrius Navikas (Belgijoje), Neris Germanas (prie Europos Tarybos Strasbūre), Gintė Damušytė (prie NATO Briuselyje), reikalų patikėtinė Izolda Bričkovskienė (Airijoje), patarėjas Mindaugas Rūkštelė (Vienoje), generalinis konsulas Erikas Petrikas (Ženevoje), Prezidento patarėja Halina Kobeckaitė, Europos Parlamento nariai Laima Andrikienė ir Michaelis Gahleris, Lietuvos Seimo narė Vilija Aleknaitė-Abramikienė, Hesseno krašto Parlamento prezidentas Norbertas Kartmannas, nariai dr. Petras Lenertas ir Rolandas von Hunnius, Bundestago narys dr. Michaelis Meisteris, apskrities bei miesto tarybų narių, valdžios atstovų, Tautinių mažumų ir išsvijojimo departamento generalinio direktoriaus pavaduotoja Vida Bagdonavičienė, Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos pirmininkė Dalia Henke, Vokietijos LB tarybos narių, apylinkių vadovų, lietuviškų organizacijų pareigūnų, dvasiškių.

Minėjimo dalyviai

Pagrindinę šventės kalbą pasakė LR ambasadorius Vokietijoje **Evaldas Ignatavičius**. Jis nurodė, kad šiandien švenčiame Lietuvos valstybės atkūrimo šventę Vasario 16-ąją jau 87-uosius metus, o Kovo 11-ąją netrukus švėsime 15 metų jubiliejų, tačiau valstybingumo atkūrimas visad reiškia ir prieš tai buvusius sunkesnius laikus. Tų laikų simbolių apstu Vokietijoje. „Norime kiek galima daugiau tos Lietuvos istorijos čia, Vokietijoje susigrąžinti, aprašyti, įamžinti. Manau, kad kartu galime tai pada-

(Jo kalbos ištraukas žr. pirmame puslapyje). Lietuvos valstybės atkūrimo minėjimas Hüttenfeldo Bürgerhauso salėje buvo pradėtas Lietuvos ir Vokietijos himnais, kuriuos sugiedojo Vasario 16-osios gimnazijos mokinių choras kartu su dalyviais. Minėjimą pradėjo Vokietijos LB pirmininkas **Antanas Šiugždinis**. Jis pasveikino visus dalyvius ir pristatė garbės svečius, kurių šiais metais buvo ypač gausu. Savo ižangos žodyje pirmininkas iškėlė kai kuriuos džiaugsmą, kai kuriuos nerimą keliančius šiuolaikinės Lietuvos politinės bei visuomeninės raidos bruožus. Džiuginanti narystė dviejuose aljansuose, nes Lietuva nuo pat savo įkūrimo nebuvo saugi. Nepaisant to, kaip narsiai lietuviai gynė savo laisvę ir valdas tarp Baltijos ir Juodosios jūrų, didieji kaimynai dar nuožmiau niokiojo Lietuvą, kol ją įspraudė į mažą lopinėlį prie Baltijos jūros ir Nemuno. Ir čia Lietuva nesijuto saugi. Dabar padėtis pasikeitė. Lietuvai įstojus į NATO ir ES baigtas jos penkis amžius trukęs kelias į europinę civilizaciją. Kas gi kelia nerimą? Jei norim, kad nepražūtų mūsų šalis, reikia mobilizuoti milžiniškas pastangas demografijai išlyginti ir savajai kalbai išlaikyti. Kodėl mūsų jaunimui pasidarė tokia svetima Lietuva, klausė pirmininkas. Dingo Tėvy-

nės meilės, patriotizmo ir panašios sąvokos, jos vadinamos „atgyvena“, o jų platesnio aiškinimo jau reikia ieškoti svetimųjų žodžių žodyne.

Lietuviai turi didelę galimybę ir toliau gyventi kaip tauta, jeigu nepraras savitvardos, savigarbos ir neplauks pasroviui kaip negyvos žuvis, kurios nebeturi socialinio saugumo, baigė savo kalbą pirmininkas.

Hesseno krašto Parlamento prezidentas **Norbertas Kartmannas** pirmasis tarė žodį. Jis perdavė parlamentarų sveikinimus ir pasidžiaugė, kad Lietuvos ir Hesseno krašto bendradarbiavimas, kurio dešimtmetis šiais metais minimas, taip pozityviai plėtojamas. Prezidentas užtikrino, kad Hessenas nori dar stipriau su Lietuva bendrauti.

Toliau kalbėjo LR Seimo narė **Vilija Aleknaitė-Abramikienė**, kuri perdavė Seimo sveikinimus. Prezidento patarėja **Halina Kobeckaitė** perskaitė LR Prezidento Valdo Adamkaus sveikinimus Vokietijos lietuviams ir įteikė jo knygą su autografu. Bergstrassės apskrities tarybos narys **Gottliebas Ohlas**, perduodamas sveikinimus, paviešino, kad Lampertheimo miestas planuoja užmegzti partnerystės ryšius su Palangos miestu. Paskutiniai kalbėjo Hüttenfeldo seniūnas **Walteris Schmittas**, kuris perdavė mero ir miesto įstaigų sveikinimus, ir Baltijos jūros vokiečių landsmannschafto pirmininkas **Hansas Ulri-**

nes meilės, patriotizmo ir panašios sąvokos, jos vadinamos „atgyvena“, o jų platesnio aiškinimo jau reikia ieškoti svetimųjų žodžių žodyne.

Lietuviai turi didelę galimybę ir toliau gyventi kaip tauta, jeigu nepraras savitvardos, savigarbos ir neplauks pasroviui kaip negyvos žuvis, kurios nebeturi socialinio saugumo, baigė savo kalbą pirmininkas.

Hesseno krašto Parlamento prezidentas **Norbertas Kartmannas** pirmasis tarė žodį. Jis perdavė parlamentarų sveikinimus ir pasidžiaugė, kad Lietuvos ir Hesseno krašto bendradarbiavimas, kurio dešimtmetis šiais metais minimas, taip pozityviai plėtojamas. Prezidentas užtikrino, kad Hessenas nori dar stipriau su Lietuva bendrauti.

Toliau kalbėjo LR Seimo narė **Vilija Aleknaitė-Abramikienė**, kuri perdavė Seimo sveikinimus. Prezidento patarėja **Halina Kobeckaitė** perskaitė LR Prezidento Valdo Adamkaus sveikinimus Vokietijos lietuviams ir įteikė jo knygą su autografu. Bergstrassės apskrities tarybos narys **Gottliebas Ohlas**, perduodamas sveikinimus, paviešino, kad Lampertheimo miestas planuoja užmegzti partnerystės ryšius su Palangos miestu. Paskutiniai kalbėjo Hüttenfeldo seniūnas **Walteris Schmittas**, kuris perdavė mero ir miesto įstaigų sveikinimus, ir Baltijos jūros vokiečių landsmannschafto pirmininkas **Hansas Ulri-**

Kalba amb. E. Ignatavičius
d. M. Gahleris (Nuotr. M. Šmitienės)

ryti. Ypač prasmingai šie žodžiai skamba čia, Hüttenfelde, kur jau daug metų veikia lietuviška gimnazija ir Lietuvių kultūros centras“, teigė ambasadorius. Toliau jis apžvelgė kai kurias aktualias Lietuvos ir Vokietijos santykių problemas ir formulavo savo, kaip Lietuvos ambasadoriaus Vokietijoje darbo tikslus.

chas Karallus, kuris ypač dėkojo lietuviams už pavyzdinę Rytprūsių vokiečių globą pokario metais. Raštu sveikino Seimo Užsienio reikalų komiteto pirmininkas **Justinas Karosas** ir PLB pirmininkas **Gabrielius Žemkalnis**.

Ambasadorius Ewaldas Ignatavičius, asistuojamas Prezidento patarėjos Halinos Kobeckaitės, įteikė Europos Parlamento nariui ir dideliame lietuvių draugui

Meninę minėjimo 5 programą atliko Vasario 16-osios gimnazijos mokiniai. Jie su savo pasirodymais įsiterpdavo tarp atskirų kalbų, o po pertraukos atliko 12 punktų programą. Pasirodė mišrus choras, vyresniųjų ir jaunesniųjų moksleivių orkestrai, kuriems vadovavo choro ir orkestro vadovas **mokyt. Gintaras Ručys**, ir jaunesniųjų bei vyresniųjų tautinių šokių šokėjų grupės

Minėjimas baigėsi smagiu pobūviu. Šokiams grojo popgrupė iš Lietuvos „**16 HZ**“. Maistą paruošė Vasario 16-osios gimnazijos šeimininkės, kava ir pyragais rūpinosi VL Jaunimo sąjungos nariai.

Prieš minėjimą katalikų bažnyčioje vyko tradicinės ekumeninės pamaldos, kurias laikė prel. Edmundas Putrimas asistuojamas Vokietijos vyskupų konferencijos direktoriaus užsieniečių sielovadai kun.

Vasario 16-osios gimnazijos mokiniai atlieka meninę programą (Nuotrauka M. Šmitienės)

Ekumeninės pamaldos: ev. kun. R. Baliulis, prel. E. Putrimas, kun. W. Miehle (Nuotrauka M. Šmitienės)

Michaeliui Gahleriui ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Komandoro kryžių. Gahleris pažadėjo ir toliau visokeriopaipai remti Lietuvos pasireiškimą Europoje, o gimnazijos direktoriui Andriui Šmitui įteikė savo asmenišką auką mokyklai išlaikyti.

(vadovė **mokyt. Audronė Ručienė**). Publika už programą dėkojo gausiais plojimais. VLB pirmininkas A. Šiugždinis padėjo programos atlikėjams, vadovams įteikė dovanų.

Wolfgango Miehles, vietos parapijos klebono Petro Hammericho, gimnazijos kapeliono Ryčio Girkšnio ir buvusio kapeliono Jono Dėdino. Šventei pritaikyta pamokslą pasakė evangelikų kun. Ričardas Baliulis. Giedojo Vasario 16-osios gimnazijos ateitininkai.

Vasario 16-osios šventė Strasbūre

Lietuvos Valstybės atkūrimo proga LR nuolatinis atstovas prie Europos Tarybos Strasbūre ambasadorius Nerijus Germanas su žmona 2005 m. vasario 22 d surengė priėmimą-minėjimą. Priėmime dalyvavo ir kitų ambasadų atstovai, šiuo metu reziduojantys Strasbūre.

Į šią šventę nuvyko ir Vokietijos LB pirmininkas A. Šiugždinis su žmona bei gimnazijos mokytojos G. Hoffman, A. Parsa ir I. Grevienė. Šventiniame vakare koncertavo Vasario 16-osios gimnazijos šokėjai, muzikantai ir dainininkai. Mokytojų G. ir A. Ručių parengta programa džiugino svečius lietuviška dvasia. Šventiniu stalu priėmime rūpinosi lietuviškų patiekalų restoranas „Waldhaus“.

Irena Grevienė

VII Pasaulio lietuvių sporto žaidynės 2005 m. Lietuvoje

VII Pasaulio lietuvių sporto žaidynės vyks keliais etapais: jos prasidės sporto klubuose, mokyklose, vėliau peraus į savivaldybių, apskričių žaidynes, o **finalinės varžybos vyks 2005 m. birželio 30–liepos 3 dienomis Vilniuje**. Žaidynių programą sudarys sporto, sporto visiems bei kultūrinė programa. Į varžybų programą bus įtraukta apie dvidešimt sporto šakų, bet tik tos, kuriose dalyvautų užsienyje gyvenantys tautiečiai.

Sporto žaidynės skiriamos Lietuvos valstybės – karaliaus Mindaugo karūnavimo dienai, Europos kultūros konvencijos 50-ies metų jubiliejui paminėti bei Jungtinių tautų paskelbtiems 2005 – tarptautiniams kūno kultūros ir sporto metams.

XIII Pasaulio lietuvių mokslo ir kūrybos simpoziumas

2005 m. birželio 30–liepos 3 d., Vilnius

XIII Simpoziumas, kurį globoja Lietuvos Respublikos Prezidentas Valdas Adamkus, ženklina lietuvių tautos bei Lietuvos valstybės mokslo ir kūrybos raidos perspektyvas globalizacijos sąlygomis. Jis rengiamas 2005 m. birželio 30–liepos 3 d. Vilniuje, o liepos 4–5 d. – Kaune, Klaipėdoje ir Šiauliuose. Numatoma apžvelgti tautos mokslinio kūrybinio potencialo vaidmenį kuriant valstybę, stiprinant jos konkurencingumą ir ugdant lietuvių tautos intelektualinį potencialą, gyvybingumą bei tarpusavio ryšius. Tai bus puiki galimybė kūrybos žmonių akimis įvertinti prieš 15 metų atkurtos valstybės patirtį ir apžvelgti aktualiausias tolesnės veiklos kryptis. Simpoziumo plenariniai posėdžiai bus skiriami labai plačiai auditorijai.

Simpoziumo dalyviai turi galimybę savarankiškai talpinti savo pasiūlytas tezes pagal tinkamumą bet kurioje iš nustatytų sekcijų. Prašome registruotis elektroniniu paštu svetainėje: <http://www.lms.lt>

Pasitarimo dalyviai:

LR ambasada Berlyne: ambasadorius Evaldas Ignatavičius, įgaliotasis ministras Vytautas Gudaitis, pirmasis sekretorius Saulius Kalvelis ir antrasis sekretorius Ernestas Mickus; nuolatinis LR atstovas prie ET, ambasadorius Neris Germanas, Lietuvos ambasadorius Belgijoje ir Liuksemburge Andrius Navikas, laikinoji reikalų patikėtinė Airijoje, įgaliotoji ministrė Izolda Bričkovskienė, generalinis konsulas Ženevoje Erikas Petrikas, Lietuvos ambasados Austrijoje patarėjas Mindaugas Rūkštelė, LR atstovybė prie JT biuro Ženevoje Ilona Petrikenė, V. Landsbergio padėjėjas Briuselyje Vincentas Greičūnas;

Prezidento patarėja Halina Kobeckaitė, EP narė Laima Andrikenė, TMID generalinio direktoriaus pavaduotoja Vida Bagdonavičienė, buv. Seimo narys Edvardas Šablinskas, Lietuvos Vyskupų konferencijos delegatas prel. Edmundas Putrimas, Lietuvių evangelikų bažnyčios Vokietijoje atstovas kun. Ričardas Baliulis;

DBL Sąjungos valdybos nariai Vincent O'Brien ir Živilė Ilgūnaitė, Šveicarijos LB valdybos narė Jūratė Caspersen, Prancūzijos LB pirm. Linas Maknavičius, Belgijos LB pirm. Aurelija Goris-Norienė;

Vokietijos LB valdybos nariai: Antanas Šiugždinis (pirm.), Gintaras Ručys, Edmundas Jankūnas, Andrius Šmitas ir dr. Vincas Bartusevičius; VLB tarybos nariai: Rimas Baliulis, Tomas Bartusevičius, Rimas Čuplinskas, Vytautas Lemke, Marytė Šmitienė ir Klausas Žūlys; Jaunimo sąjungos atstovai: Pasaulio LJS pirm. Dalia Henke, nariai Martynas Lipšys ir Vilma Remmert-Fontes, Vokietijos LJS pirm. Aidas Šiugždinis, Prancūzijos lietuvių jaunimo pirm. Mažvydas Michalaukas;

VLB Hamburgo apyl. pirm. Asta Baikauskaitė, VLB narys Arminas Lipšys ir Vokiečių-lietuvių draugijos narys Edgaras Schartneris.

2005 m. vasario 27 d. ambasadoriaus Evaldo Ignatavičiaus iniciatyva Hüttenfelde įvyko posėdis, kai kurioms svarbioms Europos lietuvių veiklos problemoms aptarti. Ambasadorius pakvietė savo kolegas, o Vokietijos LB valdyba – Europos LB pirmininkus bei kitus suinteresuotus asmenis ir rūpinosi techniniu posėdžio rengimu. Atvyko nemažas būrys dalyvių (žr. sąrašą).

Ambasadorius E. Ignatavičius pasveikino atvykusiuosius ir nubrėžė šios sueigos tikslą: aptarti lietuvių raiškos Europoje suaktyvinimo galimybes. Konkrečiai siūlė svarstyti Europos lietuvių kultūros centro kūrimo ir vaikų vasaros stovyklų rengimo galimybes bei tos veiklos finansavimo klausimus. Smarkiai didėjantis lietuvių išėivių skaičius reikalauja stiprinti esamas ir kurti naujas veiklos struktūras.

Kadangi Hüttenfeldas su savo lietuviška sodyba, pastatais, Vasario 16-osios gimnazija, Lietuvių kultūros institutu ir Vokietijos LB būstine pretenduoja į tokį Europos lietuvių kultūros centrą, trumpai buvo pristatyta, koks darbas čia atliekamas. Gimnazijos direktorius Andrius Šmitas aptarė Vasario 16-osios gimnazijos darbą, kuris nesiriboja vien mokyklai tipišku mokymu ir auklėjimu, bet apima ir Lietuvos vardo garsinimą bei jos kultūros skleidimą visame regione. Turimi geri santykiai su vokiečių visuomene ir valdžios atstovais leido tai sėkmingai atlikti tiek Lietuvai esant pavergtai, tiek jos išsilaisvinimo metu, tiek leidžia ir dabar, Lietuvai esant laisvai.

Lietuvių kultūros institutas, apie kurį pranešė jo vedėjas dr. Vincas Bartusevičius, taip pat telkia lietuvių kultūros darbuotojus, renka ir saugo lietuvišką archyvinę medžiagą, išlaiko centrinę lituanistinę biblioteką, kita vertus, kreipiasi į vokiečių visuomenę ir jos kultūros darbuotojus, ruošdamas bendras konferencijas su vokiečių, lietuvių išėivių ir Lietuvos mokslo žmonėmis, leisdamas lietuviškos tematikos leidinių serijas vokiečių kalba.

Bendros padėties analizė. Buvo kelias reikalas, kad prieš svarstant konkrečią veiklą reikėtų atsakyti į klausimus, kas yra Lietuva Europos Sąjungoje ir ko ji siekia, kaip mes galime išlikti saviti, kas yra lietuviškas identitetas? Ar pakanka klumpakojų, ar reikėtų ko daugiau? Į tuos klausimus posėdžio dalyviai

negalėjo leisti. Viena, tai išsamesnių svarstymų pačioje Lietuvoje reikalas. Antra, Pasaulio LB savo raišką pakitusiomis sąlygomis svarsto iš esmės ir žada ateinančiame PLB Seime priimti atitinkamus nutarimus. Tačiau buvo pasidalyta nuomonėmis apie išėivijos padėtį, atsižvelgiant į naujųjų išėivių bangą.

Padėtis nėra visur vienoda. Problemų yra įvairių. Naujieji lietuviai ateiviai dar neidentifikuoja savęs kaip išėiviai (pvz., Airijoje). Bet ir Beneliukso šalyse, kur vien Europos struktūrose jau dirba keli šimtai asmenų, neįjuntama poreikio burtis į bendruomenę, nors žmonės stengiasi palaikyti ryšius su tautiečiais.

Pasitarimo dalyviai (Nuotrauka M. Šmitienės)

Vokietijos LB valdyba telkia lietuvius Vokietijoje, koordinuoja ir planuoja jų veiklą, atstovauja jų interesams valdžios įstaigose ir atlieka įvairų kitą informacinį darbą.

Taigi Hüttenfeldas jau yra lietuvių kultūros centras Vokietijoje. Remiantis tuo, kas jau yra, darbą galima lengvai plėsti į visas puses, suburiant daugiau pajėgų ir pinigų. Veiklos kryptis, kaip iki šiol, galėtų būti dviguba: 1) kurti Lietuvos įvaizdį užsienio šalyse, skleisti lietuvių kultūrą, plėsti lietuvių ir vokiečių bendradarbiavimą kultūros srityje; 2) stiprinti užsienio lietuvių organizacines struktūras, jaunosios kartos lietuvių išėivijos pastangas ir išėivijos ryšį su istorine tėvyne.

Diskusijose, kuriose kalbėjo beveik visi dalyviai, buvo aptartas labai platus problemų laukas – siekias nuo teorinių vizijų kūrimo reikalavimų iki labai konkrečių veiklos detalių ir pinigų telkimo aptarimo.

Iš d.: amb. E. Ignatavičius, A. Šiugždinis, G. Ručys, gim. dir. A. Šmitas

7

Suvažiavimo dalyviai

Naujieji ateiviai dažnai atvyksta su savotiška tautiškumo ir valstybingumo sąmone. Daug kas išvyksta, kadangi gyvenimas Lietuvoje yra sunkiai pakeliamas, daug kas mano, jog anksčiau buvo viskas geriau. Kitur vengiama burtis į bendruomenę, kadangi bijomasi mafijos poveikio. Taip pat nėra įpratę dirbti visuomeniniu pagrindu, kuo betgi remiasi beveik visos išeivių bendruomeninės gyvenimas.

Suvažiavimo dalyvių buvo ypač pasigėsta atitinkamo dėmesio jaunimui, kurio dalis mieliai jungiasi į bendrą veiklą. Kita apleista grupė yra studentai, kuriais taip pat reikėtų daugiau rūpintis, rengti suvažiavimus. Tikimybė, kad jie kada nors grįš į Lietuvą, yra didesnė. Buvo išvystytas reikalas ruošti žmones ir ypač jaunimą bendruomeniniam darbui, tam rengiant specialius kursus ir seminarus. Dabar daug kas, nuo mažens organiškai neįaugęs į visuomeninę veiklą, paprasčiausiai nemoka dirbti organizacijose. Pasigėsta Vokietijoje taip pat Lietuvos

turizmo ir informacijos centro, kuris galėtų dirbti kultūros centre.

Sutarimas. Atsakant į pagrindinius šiam suvažiavimui keltus klausimus bendra nuomonė buvo tokia:

* 1) Vaikų vasaros stovyklos yra reikalingos ir rengtinos. Nors išeivių daug, vis tiek jie atvykę pakliūna į svetimą aplinką. Į Vokietiją atvyksta vedybų tikslais ypač didelis skaičius moterų su savo nepilnamečiais vaikais. Jie atsiduria mišrioje šeimoje. Reikia iširti, ar vaikų stovyklos jau yra paklausios. Vokietijos LB turi ilgą tokių stovyklų rengimo tradiciją.

* 2) Būtina stiprinti lietuvių užsienyje, reikia skleisti lietuvišką kultūrą gyvenamajame krašte visomis priemonėmis. Europos lietuvių kultūros centras tam labai praverstų. Bendra nuomonė buvo, kad Hüttenfeldas tokiam centrui būtų ideali vieta tiek geografiniu požiūriu tiek turimomis patalpomis. Čia būtų galima plėtoti įvairiapusę veiklą pagal nustatytus prioritetus ir turimas lėšas. Be to, buvo keliama mintis, kad laikui bėgant tokie ar panašūs centrai turėtų būti kuriami ir

kituose lietuviškos išeivijos centruose (pvz., Londone).

* 3) Dėl finansavimo dalyviai nieko konkretaus negalėjo pasakyti. Nurodyta tik tai, kad veikla darosi vis sudėtingesnė ir savanorišku darbu sunkiai įveikiama. Reikėtų ją profesionalizuoti. Tai nereiškia, jog visas darbas turėtų būti apmokamas, tačiau bent viena kita jėga. Apie ją telktųsi, kaip iki šiol, savanoriški padėjėjai, bendruomenės darbuotojai.

Buvo nurodyti ir Europos programų pinigai, per šias programas būtų galima tam tikriems projektams gauti lėšų. Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas galėtų irgi paremti. Tačiau neatrodo, kad būtų tikslinga, centro finansavimą grįsti vien projektų finansavimo metodu, nes (jei ir rastume mums tinkamų) jiems parengti ir atsiskaityti vieno apmokamo tarnautojo neužtektų. Europos kultūros centrą reikėtų remti kaip instituciją iš anksto žinoma suma. Projektų finansavimas galėtų būti tik kaip papildomas būdas pinigams telkti. (V.B.)

Suvažiavimo dalyviai

Suvažiavimo dalyviai

Joninės Lietuvoje

Kun. Hermano Šulco Jaunimo sodyboje, Kretingos rajone, Kėkštų kaime, š. m. birželio 24 d. bus švenčiamos Joninės. Kviečiami visi, ypač buvę Vasario 16-osios gimnazijos mokiniai. Vietos apsistoti tame 65 hektarų ūkyje su savomis palapinėmis bus pakankamai. Taip pat galės apie 200 asmenų nakvoti daržinėse ant šiaudų ar specialiai Lietuvos kariuomenės pastatytose palapinėse. Valgio gausite iš „patrankų“.

Laukiama atvykstant Almos Adamkienės ir daug kitų žinomų ir mažiau žinomų žmonių, be to, ne tik iš Lietuvos. Romas Šileris

NAUJI VEIDAI – NAUJOS IDĖJOS

Vokietijos LB Tarybos suvažiavimas

Vokietijos LB Taryba š.m. kovo 12 d. rinkosi į savo metinį suvažiavimą. Tai XX sesijos pirmasis posėdis. Į posėdį atvyko: (nuotraukoje iš k. į d.) M. Šmitienė, E. Baliulienė, B. Goštautaitė, L. Lipšytė; (2 eil.) A. Šmitas, dr. V. Bartusevičius, K. Žulys, R. Čuplinskas, A. Šiugždinis, R. Šneideris; (3 eil.) G. Ručys, E. Jankūnas, V. Lemke ir T. Bartusevičius. Nedalyvavo Rimas Baliulis.

Naujai išrinktos Tarybos posėdį pradėjo vyriausias amžiumi Tarybos narys dr. Vincas Bartusevičius. Jis pasidžiaugė, kad tarp Tarybos narių šį kartą pasirodė palyginti daug naujų ir jaunų veidų, išreiškė viltį, kad jie įneš į bendruomenės veiklą naujo vėjo, padėjo iš Tarybos išėjusiems nariams už jų darbą, atkreipė dėmesį į spręstinas bendruomenės problemas naujos orientacijos ieškojimo metu ir palinkėjo angažuotų, bet dalykiškų bei įdomių diskusijų ir nutarimų. Į Tarybos prezidiumą trejiems metams išrinkti: pirmininkas Tomas Bartusevičius, vicepirmininkas Edmundas Jankūnas ir sekretorius Robertas Šneideris. Priimta 14 punktų darbotvarkė.

Padaryta – atsiskaityta

Pirmasis pranešimą apie praėjusių metų valdybos veiklą padarė VLB valdybos pirmininkas A. Šiugždinis. Jis nurodė, kad bendruomenės narių skaičius pamažu didėja, aktyviau reiškiasi apie 3 000 asmenų, o apskritai Vokietijoje galėtų būti apie 25 000 tautiečių. Jis apžvelgė praėjusių metų renginius, kitą veiklą (ji dokumentuota praėjusių metų Informacijų puslapiuose) ir pristatė, kas šiais metais planuojama: šalia tradicinių renginių ir minėjimų sustiprintas dėmesys bus skiriamas naujiems nariams įtraukti į bendruomenę, ryšiams su apylinkėmis stiprinti, švietimo reikalams tvarkyti, Lietuvos kultūros centro kūrimui skatinti, ES šalių Lietuvos Bendruomenių tvirtesniai bendradarbiavimui. Iki šių metų pradžios bendruomenės raštinėje reikalų vedėja dirbusi V. Noak darbo atsisakė. Laikiniai tas pareigas eina stud. Aidas Šiugždinis. Ieškomas naujas Reikalų vedėjas ir Informacijų redaktorius.

Tarybos prezidiumas:
E. Jankūnas, T. Bartusevičius ir R. Šneideris

VLB valdybos išdininkas E. Jankūnas pateikė 2004 metų pajamų ir išlaidų apyskaitą – 54 073,49 € ir 2005 metų pajamų ir išlaidų sąmatą – 49 100,00 €.

Po Kontrolės komisijos pranešimo, kurį padarė V. Lemke, Taryba patvirtino 2004 m. apyskaitą ir 2005 m. sąmatą ir atleido valdybą nuo pinigines atsakomybės už 2004 metus.

VLB Taryba 2005–2008 m.

Garbės teismui pernai neteko svarstyti jokios bylos. VLB Tarybos rinkimų komisijos pirmininkė R. Jankūnienė pranešė apie praėjusių metų rudenį vykusius naujus Tarybos rinkimus ir jų rezultatus.

Toliau buvo Vasario 16-osios gimnazijos kuratorijos pranešimas, kurį padarė gimnazijos direktorius A. Šmitas. (Jo pranešimo svarbesnė dalis spausdinama skyrelyje „Vasario 16-osios gimnazijoje“.)

Fondo Vasario 16-osios gimnazijai remti išdininkas A. Šiugždinis pranešė apie fondo piniginę būklę. Jis nurodė, kad paskutiniaisiais metais aukų Vasario 16-osios gimnazijai, ypač iš Amerikos, labai sumažėjo.

Pranešimą apie jaunimo veiklą padarė VL Jaunimo sąjungos pirmininkas A. Šiugždinis. Jis nurodė, kad JS šiuo metu turi 67 registruotus narius, ir apžvelgė praėjusių metų renginius.

Ateities veikla

Po pranešimų Tarybos nariai galėjo pranešėjams pateikti klausimų ir pasiaiškinti iškilusius neaiškumus. Diskusijų metu buvo kritiškai apžvelgti praėjusieji metai ir kreiptas žvilgsnis į ateinančiųjų veiklą. Kontroversiškai diskutuotos Vasario 16-osios gimnazijos problemos.

Išsamiai buvo aptartas didėjantis liuanistinių mokyklėlių apylinkėse poreikis. Šiuo metu jų veikia dvi: Hamburge ir Berlyne; Romuvoje pradedami telkti mažieji apylinkės ikimokyklinio amžiaus lietuviukai į Kiškių klubą, pastangos Hagene steigti mokyklėlę iki šiol nedavė vaisių. Taryba nutarė pavesti VLB valdybai įsteigti švietimo komisiją, kuri turėtų rūpintis visais liuanistinių mokyklų ir kitais švietimo reikalais. Taip pat nutarta tirti galimybes 2006 m. surengti vaikų vasaros (liuanistinę) stovyklą.

Apylinkių veiklai pagyvinti jau prieš kelis metus buvo kilusi mintis darbuotojų suvažiavimus pavesti rengti vis kitai bendruomenės apylinkei. Valdyba įpareigota ištirti tas galimybes.

Taryba atkreipė dėmesį į tai, kad Tarybos rinkimuose dalyvavo mažai narių. Aptartos priemonės sudominti narius rinkimais ir nutarta supaprastinti rinkimų nuostatus, pritaikant juos prie dabartinių sąlygų.

Nutarta kreiptis į Lietuvos įstaigas ir prašyti paramos Vasario 16-osios gimnazijai, Kultūros institutui ir steigiamam Kultūros centrui.

Taryba kasmet perrenka visus Bendruomenės vykdomuosius organus (rezultatus žr. 3 psl.).

Vasario 16-osios gimnazijos problemos

Su giliu susirūpinimu ne tik Vokietijos lietuviai stebi kilusį konfliktą Vasario 16-osios gimnazijos kuratorijoje ir jo sprendimo aplinkybes, darančias didelę žalą gimnazijai ir visai bendruomenei. Prieš daugiau kaip 50 metų Bendruomenė įkurtos gimnazijos išlaikymui skyrė didžiausią savo dėmesį, todėl natūralu, kad Vokietijos LB Tarybai ypač rūpi gimnazijos dabartis ir ateitis. Tiesiogiai gimnazijos išlaikymu rūpinasi atskiras juridinis asmuo – Vasario 16-osios gimnazijos kuratorija ir jos rinkta valdyba, kurią sudaro gimnazijos direktorius ir du nariai. Tačiau VLB Taryba į gimnazijos Kuratoriją skiria 4 savo atstovus, VLB valdyba – 1, taigi 5 iš šiuo metu esančių 9 narių yra siųsti Bendruomenės organų.

Naujų ir jaunų Tarybos narių teikimu į darbotvarkę buvo įtrauktas punktas „Dėl Tarybos atstovų Vasario 16-osios gimnazijos Kuratorijoje veiklos“. Tuo buvo norima aptarti Tarybos atstovų laikyseną konflikto metu, apskritai pažiūrėti į struktūrines Kuratorijos sandaros ypatybes ir bandyti ieškoti būdų konfliktui likviduoti.

Gimnazijos direktorius Andrius Šmitas išsamiai išdėstė aplinkybes ir priežastis, kurios jį vertė iš gimnazijos kapeliono ir mokytojo pareigų atleisti kun. A. Kelmelį.

Diskusijose greitai susidarė bendra nuomonė, kad ateityje Kuratorijos nariais neturėtų būti su gimnazija susiję asmenys: mokytojai, kiti tarnautojai ar jų šeimos nariai. Kaip tik iš tokių interesų konfliktų kilo nemažai problemų.

Nors buvo pakartotinai nurodoma, kad Tarybai nepriklauso spręsti, ar iš tiesų atleidimas iš darbo pateisinamas, ar ne, tačiau diskusijų dalyviai ne visuomet kreipė į tai dėmesį. Buvo

reiškiamą nuomonė, jog Kuratorijoje kelti ir svarstyti tarnautojų atleidimo priežasties klausimus yra ne tik leistina, bet ir būtina, jei atleidimas kelia nors mažiausią įtarimą, jog atneš pernelyg didelę moralinę ar finansinę žalą pačiai gimnazijai ar paliestajam. Neaišku liko, kodėl nebuvo sušauktas Kuratorijos posėdis tiems reikalams aptarti, nors atskirą nuomonę reiškiantys Kuratorijos nariai daugiausia savo problemos kėlimą į viešumą kaip tik tuo pagrindė.

Niekam neneigiant direktoriaus ir kitų Kuratorijos valdybos narių nuopelnų ir įdėto didelio darbo tvarkant gimnazijos reikalus, ryškėjo nuomonė, kad ieškant išeities iš susidariusios painios padėties ir apskritai būdų Kuratorijos darbo galimybės gerinti, būtų tikslinga pakeisti esamus atstovus kitais. Toks ketinimas susilaukė dalies narių pasipriešinimo. Jie nurodė, kad atšaukti atstovus, nesuteikus jiems galimybės pasisakyti, būtų ne visai korektiškas kelias. Kad nebūtų pažeisti demokratijos principai, buvo atsakyta tuo klausimu balsuoti.

**Nauji Tarybos nariai:
R. Čuplinskas, K. Žulys ir V. Lemke**

Po pakartotinio balsavimo Taryba nutarė atidėti klausimo sprendimą iki kito eilinio posėdžio, kad būtų suteikta galimybė atstovams išreikšti savo nuostatas ir pagrįsti savo veiksmus.

Lieka viltis, kad Tarybos atstovai Kuratorijoje, atsižvelgę į išryškėjusias nuomones Tarybos posėdyje, padarys visa, kad konfliktas kuo greičiau būtų užbaigtas.

(Info)

Antanas Šiugždinis apdovanotas ordinu

Vasario 16-osios proga LR Prezidentas Valdas Adamkus apdovanojo Vokietijos LB valdybos pirmininką Antaną Šiugždinį ordinu „Už nuopelnus Lietuvai“ Riterio kryžiumi.

Antanas Šiugždinis gimė 1954 m., nuo pat jaunystės aktyviai reiškiasi Vokietijos Lietuvių Bendruomenėje. Nuo 1987 m. jis yra Vokietijos LB valdybos narys; 11 metų buvo valdybos išdininku, o nuo 1998 m. (taigi 7 – kadencijas) valdybos pirmininkas. Jau daug metų yra renkamas į VLB Tarybą, nuo pat Fondo Vasario 16-osios gimnazijai remti įkūrimo jis yra jo išdininkas, taip pat ir Vasario 16-osios gimnazijos kuratorijos narys.

Kaip VLB pirmininkas jis energingai vadovauja valdybos darbui, planuoja ir praveda bendruomenės renginius Hüttenfelde, taip pat niekad nepraleidžia progos apsilankyti apylinkėse, dalyvauti jų renginiuose, susitikti vietoje su kuo daugiau žmonių, juos paskatinti ir įvertinti jų darbą.

Airijos lietuviai grybų nerenka

Pokalbis su reikalų patikėtine Airijoje, įgaliotąja ministre Izolda Bričkovskiene apie naująją lietuvių emigracijos bangą Airijoje

* Info. *Gerbiamoji ponis, paskutiniu metu daug girdėti apie Airijos lietuvius. Gal galėtumėte papasakoti, kiek jų šiuo metu ten yra ir kaip jiems sekasi.*

* I. Bričkovskienė. Šiuo metu labai sunku pasakyti, kiek lietuvių Airijoje yra. Tiksliausiai jų skaičių nusakyti tiktų žodis daug. Nėra jokių instrumentų, kurie įgalintų juos suskaičiuoti. Oficialiais duomenimis, kurie yra labai netikslūs, nes pradėta skaičiuoti tik nuo liepos 1 d., iki 2004 m. pabaigos Airijoje priskaičiuota 11000 lietuvių. Tai yra Socialinės apsaugos ministerijos duomenys, rodantys, kiek žmonių paprašė socialines garantijas teikiančios kortelės. Jei šitie žmonės turi šeimas, vaikų, jau tas skaičius didėja. Yra ir tokių vietų, kur žmonėms dar galioja anksčiau išduoti darbo leidimai. Todėl manome, kad Airijoje šiuo metu galėtų būti apie 60 000 lietuvių. Tai gausus būrys, kurį aš vadinu mūsų augsniu jaunimu, nes jo gimimo metai dažniausiai yra 1970–1980. Jauni žmonės labai entuziastingi, nenutraukę ryšių su Lietuva. Mūsų ambasados užduotis yra dėti pastangas, kad jie ir nenutrūktų, kad kaip įmanoma žmonėms būtų padėta. Šiaip mes gyvename labai draugiškai, ypatingų sunkumų aš kol kas negalėčiau išskirti. Mes neturime tokių problemų, kaip Ispanijoje, iš dalies dėl labai lanksčių ir liberalių Airijos įstatymų. Kadangi kai žmogus atvyksta ir dirba legaliai, nelabai jį pagąsdinsi. Iš dalies gal ir dėl to, kad čia susirinkusi ne tik ta dalis lietuvių, kurie išvyksta dėl to, kad jiems Lietuvoje nėra darbo arba labai sunku pragyventi, bet yra atvykusių ir labai aukštos kvalifikacijos darbininkų. Taigi lietuviai Airijoje, kaip kad gal esate girdėję, renka grybus ir kasa griovius, nėra visai tiesa. Čia dirba labai daug bankininkų, kompiuterininkų, labai aukštos kvalifikacijos ir gerai apmokamų statybininkų, pradeda važiuoti ir gydytojai. Malonu, kad apie lietuvius yra susidariusi labai gera nuomonė ir tenka girdėti labai gerų atsiliepimų, kaip apie darbuotojus.

* Info. *Kai kuriose šalyse lietuviai garsėja ir kriminaliniais nusikaltimais. Kaip Airijoje?*

* I. B. Nėra namų be dūmų, nors negaliu pasigirti, kad šioje srityje esu vienoje iš pirmaujančių valstybių, bet procentiškai mes labai atsiliecame nuo kitų valstybių.

Info. *Kaip Airijoje vystoma lietuviška veikla?*

I. Bričkovskienė

I. B. Lietuvybės išsaugojimo problemų, aišku, yra. Ambasada Dubline veikia tik vienerius metus. Žmonės nori burtis, jie kartais ateina į ambasadą norėdami tiesiog tik pasikalbėti, kadangi pasiilgsta savo gimtosios kalbos, jeigu dirba tose vietose, kur yra mažiau lietuvių. Airiai turi labai gražią tradiciją. Airijos prezidentės lange dieną naktį dega lemputė, kuri simbolizuoja, kad airiai, esantys visame pasaulyje, čia yra visuomet laukiami. Aš, pamačiusi šitą simbolį, tiesiog pasakiau, kad mūsų ambasados užduotis turi būti tokia, kad ji taptų traukos centru, kur tautiečiai susirastų vieni kitus, kur gautų juos dominančią informaciją ir apskritai mes bendrai galėtume atstovauti Lietuvai ir išsaugoti lietuviybę.

Kas buvo per šiuos metus padaryta. Pirmiausia yra įsteigta lituanistinė mokyklėlė. Ji dirba vieną kartą per savaitę, šeštadieniais, nuo 9:00 val. iki 13:00 val. Mokyklėlė vadinasi „Keturi vėjai“, joje yra keturios klasės su 90 vaikų. Norinčiųjų lankyti mokyklą yra daugiau, tačiau ambasadoje daugiau žmonių netelpa. Ieškome patalpų, bet, kaip žinote, Airija yra viena brangiausių eurozonos valstybių, tai nebus lengva, bet gal pavyks, turime įvairių planų.

Pavyko įsteigti lietuvišką parapiją. Gavome bažnyčią Dublino centre, atvyko kunigas iš Lietuvos ir kovo 13 d. bus laikomos pirmosios lietuviškos mišios. Jos vyks kiekvieną sekmadienį. Labai daug vilčių dedame į Bažnyčią, nes ji turi šiek tiek patalpų, gal atsiras ir mums galiybė kur nors rinktis.

Įsteigtas verslininkų klubas, nes yra šiek

ties verslininkų iš Lietuvos, dažniausiai tai smulkaus ir labai smulkaus verslo atstovai. Tai labai rimti vyrai, remiantys mūsų mokyklėlę ir šiaip prisidedantys prie visų mūsų renginių.

Pagrindinė mūsų tolimesnė užduotis bus lietuviybės skatinimas. Turbūt vienas svarbiausių darbų bus laikraščio „Saloje“ leidimas. Jo išėjo jau penki numeriai, jis labai laukiamas visų lietuvių. Centrinėje Dublino bibliotekoje atidaryta lietuviškų knygų lentyna. Žmonės galės pasiskaityti literatūros savo kalba, tai irgi labai svarbu, nes vis dėlto nemažai mūsų žmonių nemoka anglų kalbos ir jiems susidaro problemų. Jie lieka tiesiog be jokio dvasinio ir kultūrinio gyvenimo. Planuojame ateityje atsivežti į Dubliną ir teatrą, galvojame ir apie kolektyvų koncertų rengimą kartu su bendruomene.

Svarbiausias įvykis tai, jog sausio pabaigoje Bendruomenė oficialiai įregistruota kaip juridinis asmuo. Tai reiškia, kad nuo dabar mūsų veikla palengvės. Dar laukia susirinkimai, pirmininkų, valdybų rinkimai ir t.t. Bet jau buvo skelbiama apie tai internetinėje svetainėje, kurią taip pat turi Dublino lietuviai. Taip dabar savanoriai skelbia, kokį klausimą kas norėtų kuruoti. Žodžiu, lietuviai Dubline nėra per daug atitolę nuo Lietuvos ir nėra Lietuvos užmiršti. Bendromis pastangomis jai Airijoje ir Dubline nebus leista išnykti.

* Info. *Koks nuošimtis lietuvių, Jūsų manymu, iš Airijos galėtų grįžti atgal į Lietuvą?*

* I. B. Aš manau, kad labai didelis procentas ruošiasi grįžti į Lietuvą. Tai liudija visų pirma patys žmonės. Kai su jais pasišneki, jie reiškia norą, kad jų vaikai turėtų mokėti lietuviškai, tai reiškia, jog jiems rūpi, kad nenutrūktų nuo Lietuvos. Savo gausų dalyvavimą Seimo rinkimuose jie pagrindė tuo, kad nori grįžti, ir jiems ne tas pats, kas Lietuvoje vyksta. Todėl aš manau, kad didelis procentas planuoja grįžti. Tai liudija ir kiti faktai. Štai mūsų konsulas per savaitę atlieka nepaprastai daug notarinių veiksmų, nes lietuviai perka Lietuvoje nuosavybę – kas namus, kas butus ar žemę. Žmonės aiškiai galvoja grįžti ir kartu jie aiškiai prisideda ir prie Lietuvos gerovės kėlimo, kadangi jie jau investuoja į Lietuvą.

* Info. *Ačiū už pokalbį.*

Įspūdžiai iš kelionės po Australiją

Uždėjęs Australijos ir Europos žemėlapius vieną ant kito pamatai, kad abu kontinentai yra beveik panašaus dydžio, o jeigu nori keliauti nuo Sidnėjaus iki Pertho, tai kelias tolygus keliui nuo Turkijos miesto Ankaros per visą Graikiją, buvusią Jugoslaviją, Italiją, Ispaniją iki Portugalijos sostinės Lisabonos. Po kelionės sušaukė visas išlaidas galiu tvirtinti, kad Australija yra pigus kraštas turistui iš Vokietijos, jeigu lygini kainas. Apie lietuvišką Australiją neturiu ko pasiūlyti pasiskaityti, tad esu „priverstas“ brūkštelėti savo įspūdžius.

Kaip paaiškėjo pokalbyje su naujai išrinktu Australijos Lietuvių Bendruomenės pirmininku Romu Pociumi iš Adelaidės (jis pakeitė pastaruosius dvejus metus pirminkavusią buvusią Lietuvos kariuomenės leitenantę Lolitą Kalėdą), viena svarbiausių tenyktės LB problemų – tai lietuviškų klubų ateitis. Jie visi jau atliko savo pareigą, juos reikia likviduoti (kad nebūtų nuostolio) arba pritaikyti naujoms sąlygoms. Nes naujieji ateiviai, kurie jau ir ten pasirodo, tikrai jų negalės valdyti taip, kaip buvo prieš tai.

Lietuviai Australijoje pradėjo kurtis po Antrojo pasaulinio karo. Penktojo dešimtmečio pabaigoje iš Vokietijos dipukų stovyklų į šį kraštą atvyko per 6 000 sveikų, jaunų tautiečių darbams. Visi turėjo atlikti dvejų metų privalomus darbus, po to galėjo čia kurtis. Dauguma (apie 3 000) apsigyveno Sidnėjuje, likusieji – Melburne, Adelaidėje, Gelonge, mažiau – Perthe, Brisbanėje, Kameroje ir Tasmanijoje.

Per paskutiniuosius Australijos gyventojų surašymus lietuviškos kilmės žmonėmis pasiskaitė esantys 17 000 australų – tai vis pirmųjų atvykėlių prieaugis ir keletas naujai atvykusių.

Kodėl lietuviai Australijoje taip stipriai susiorganizavo? Jie turi gerus lietuviams priklausančius namus – tiek bendruomenei, tiek ir lietuviams katalikams priklausančius. Australija buvo kraštas, į kurį iki Antrojo pasaulinio karo galėjo atvykti tik anglosaksai, o kitiems europiečiams, azijatams ir afrikiečiams buvo tik labai ribotos galimybės ten apsigyventi. Taigi lietuviai ir kiti nebuvo priimami į tą visuomenę, nes jie nebuvo nei anglai, nei protestantai. Todėl jie turėjo kurti savo bendruomenes, vaikus leisti į katalikiškas mokyklas ir taip atsiribojo nuo gyvenamojo krašto visuomenės. Jie stengėsi ir savo vaikus izoliuoti, bet nelabai pavyko, nes nelabai kas tarpusavyje kūrė šeimas – dauguma susituokė su „tikrais“ australais, graikais, italais ir kitų tautybių asmenimis, bet ne su lietuvių išveivų vaikais.

Dabar, kaip teko patirti, padėtis yra tokia: iš tų pirmųjų ateivių jau daugiau kaip 90 proc. yra mirę, o daugumai dar gyvų jau yra apie 80 metų. Jų vaikų, kurie ėjo jų pėdomis, liko gal tik koks 10 procentų. Daugiau aktyvių yra dar Melburne, bet tokiuose miestuose kaip Sidnėjus, kuris yra labai gražus ir įdomus, lietuvių išsaugojusių palikuonių mažai beliko, nes vietinis gyvenimas yra gana įdomus ir be lietuviškos veiklos.

Pakitusi situacija gana gerai matyti pasižiūrėjus į Sidnėjaus lietuvių klubą ir jo

pertvarkymą. Prieš daugiau negu 20 metų statytas Sidnėjaus Lietuvių klubas buvo pats moderniausias Australijoje. Bet laikui bėgant „nusidėvėjo“. Reikia didelio remonto, kuris brangiai kainuotų, ir nežinia, ar atsipirktų. Nes tautiečių lankomumas labai sumažėjo, mėginimas įsteigti lietuviškų valgių virtuvę neduoda naudos. Pajamos iš baro irgi sumažėjo, nes prieš 20 metų Australijoje buvo įvestas įstatymas, kontroliuojantis alkoholio „promiles“ (prieš tai galėjai gerti, kiek nori, ir važiuoti automobiliu be baimės). Retkarčiais buvo galima išnuomoti sales kitataučiams, bet galų gale reikėjo priimti sprendimą klubą parduoti. Stebėjosi klubo pirmininkas Alius Migus ir kiti, kad tik vos trečdalis tam priešinosi, nes prieš tai buvo kalbos, prilygstančios tam, lyg būtų atsisakoma visos lietuviybės. Dabar, kai yra nupirkta kitos patalpos ir pardavus sklypą liko didelė suma banko sąskaitoje, priešininkai su nekantrumu nerimauja, kada bus persikelta į naujas patalpas... (numatoma gegužės mėnesį).

Ir kitų miestų lietuviški klubai bus sumažinti, nes jau atitarnavo savo amžių, o kiti ir iš viso bus parduoti. Didelė laimė, nes jų sklypai šiandien turi didelę vertę – seniau buvo miesto pakraščiuose, o dabar atsidūrė beveik centre...

Taigi ateinančiai lietuviškai veiklai užtektų lėšų iš parduotų bei iš draudimo po gaisro gautų lėšų, kaip rodo Kamberos ir Gelongo atvejai. Tik tos veiklos prošvaisčių nematyti. Laikraščiai – „Tėviškės aidai“ (katalikų) ir „Mūsų pastogė“ (bendruomenės) – jau seniai nesuduria galo su galu iš prenumeratos, labai krinta jų tiražai; radijo valandėlės, kurias perima vis daugiau iš Lietuvos dabar atvykusių tautiečių, praranda klausytojus. Chorai mažėja, vien tik skautų gretos dar didėja...

Senieji išveivai ir jų dar prie lietuviškos veiklos likę vaikai realiai mato, kad tokia kaip jų veikla nebus tęsiama nei jų vaikų, nei naujai atvykstančiųjų. Ypač dabar, kai Australija dėl naujų emigrantų iš Azijos ir kitur tampa „multikultūrine“ visuomene ir yra atsiradusi paklausa žinoti, kas yra kiti kraštai ir jų žmonės, tarp jų – Lietuva ir lietuviai, ypač kai jie tapo ES nariais. Tą informacijos spragą galėtų užpildyti vienas kitas jaunas atvykėlis iš Lietuvos ir kokios trečios kartos lietuvis australas. Man atrodo, kad Australija vieną dieną atidarys savo sienas naujiems emigrantams iš Europos, kaip daro Amerika, Anglija ir kitos anglosaksų šalys.

Bus įdomu ir man, kaip atrodys tada – po kokių dešimties metų – ta lietuviška Australija.

Romas Šileris

Uždangos ir sanglaudos patirtys

Festivalis Kólne

Europos Sąjungos plėtra į Rytus dar kartą paskatino Kólno gyventojus žvilgtelti į naujuosius ES narius. Šį kartą socialinius ir kultūrinius projektus plėtojanti organizacija „Elf Konzepte“ surengė festivalį „Grenzgänger“. Sausio 27–29 dienomis vykęs festivalis sutelkė dėmesį į jaunuosius literatus ir elektroninės muzikos autorius, patyrusius ar tematizavusius pastarųjų 15 metų sienų ir uždangų griūtį. „Stadtgarteno“ koncertų kambaryje skaitė rašytojas ir poetas Laurynas Katkus bei grojo DJ Vidmantas Čepkauskas. L. Katkus klausytojams pristatė savo novelę „Padėkos žodis prancūzų geografams“ (žr. „Kultūros barai“, 2004/6). Jis vaizdžiai pateikė prieš dešimt metų vykusios kelionės iš Londono (ypač traukiniu iš Varšuvos) į Vilnių įspūdžius. Tarp jų įpynę taiklių pastebėjimų ir gilių apmąstymų apie tuometinį skirtumą tarp rytų europiečių ir vakariečių bei nūnai vis spartėjančią sanglaudą. Kaip novelės pavadinimas sako, joje gvildinama ir Europos centro tema.

A. Karčiauskas

Lietuvos menininkai žavi Frankfurto publika

12

Ketvirtadienį, vasario 24 vakare, į Frankfurto Aukštąją muzikos mokyklą (universiteto lygio muzikos mokykla) rinkosi žmonės į vadinamąjį „docentų koncertą“. Programoje buvo nurodyta, jog vyks pianistės Guodos Gedvilaitės ir smuikininko Vilhelmo Čepinskio koncertas, bus atliekami mažai žinomų kompozitorių Jean Maria Leclair (1697–1764), Cesar Franck (1822–1890) ir Pablo des Seraste (1844–1908) kūriniai. Koncertas praėjo su dideliu pasisekimu, publika plodama keletą kartų išsikvietė atlikėjus pakartoti.

Guoda Gedvilaitė baigė šią Frankfurto aukštąją muzikos mokyklą ir nuo 2002 metų dirba joje docente – dėsto pianino grojimą ir turi savo „Meisterschüler“ klasę. „Frankfurter Allgemeine“ dienraštis prieš porą metų apie ją taip rašė: „Guoda Gedvilaitė sugeba individualiai pateikti kūrinius ir tuo yra išskirtina jauna pianistė“. (Apie Guodą rašėme Informacijų Nr 3-2003, p. 9).

Muzikinis Guodos bendradarbiavimas su Vilhelmu Čepinskiu prasidėjo 2000 metais, kai jie kartu koncertavo Weil Recital Hall (at Carnegie Hall) Niujorke. Smuikininkas Vilhelmas Čepinskis dar būdamas septynerių metų (1984), turėjo pirmą koncertą Kauno filharmonijoje. 1997 m. Vilhelmas baigė Juliar-do muzikos mokyklą Niujorke, o po dvejų metų – Vilniaus muzikos akademiją. Jis koncertavo Amerikoje ir Europoje su žinomais solistais ir orkestrais, tokiais kaip Juri Baschmet, Gidon Kremer, William Thomas Smiddy, Londono simfoniniu orkestru, grojo kartu su lordu Yahudi Menuhin. Dalyvavo festivaluose Turkijoje, Italijoje ir t.t. Yra išleidęs keletą kompaktinių diskų.

Reikia priminti, kad Vilhelmo smuikavimo klausėsi Švedijos, Norvegijos ir Ispanijos karalienės (pastaroji jį apdovanojo ordinu), viešėdamos Lietuvoje. 2003 m. Prezidentas Valdas Adamkus jam įteikė ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Riterio kryžių.

Po koncerto netolimoje kavinėje susitiko atlikėjų gerbėjai ir kiti meno žmonės. Tarp jų matėsi kompozitorė Diana Čemekytė, tenoras Edgaras Montvidas, džiazo meistras Adomas Rekašius, pianistė Rūta Rudvalytė, fleitistas Sriubikis, jo žmona režisierė Jūratė ir daug kitų čia besimokančių jaunų lietuvių menininkų.

Tai tik dalelė Frankfurte dirbančių ir besimokančių tautiečių menininkų, kurių turėtų būti daugiau kaip dvidešimt. Artimiausiu metu bus sukurta internetinė svetainė, kurioje visi lietuviai menininkai galės pristatyti savo biografijas, atsiliepiamus spaudoje ir koordinates, kaip juos galima kviešti į koncertus.

Įdomu, kad pastaruosiu metu didelį dėmesį į Frankfurte gyvenančius lietuvius menininkus atkreipė vokiečiai. Jau dabar aišku, kad Joninių metu bus kelias dienas truksiantis koncertas, minint Lietuvos ir Hesso bendravimo dešimtmetį: jame dalyvaus tik vietiniai muzikai. Numatyta ir kitų renginių, vietinių pajėgų koncertų.

Romas Šileris

Sukaktis

50 metų Baltiečių draugijai Vokietijoje

2005 m. sausio 22 d. Munchene Baltiečių draugija (Baltische Gesellschaft in Deutschland) istoriniu-politiniu suvažiavimu „Baltijos valstybės partneriai Europoje“ atžymėjo savo 50 metų sukaktį.

Baltiečių draugija įkurta 1955 metais. Ypač aktuali pirmaisiais pokario dešimtmečiais. Draugijos tikslas skleisti žinias apie Pabaltijo kraštų kultūras, jų istoriją ir dabartį. Draugija jungia estus, latvius, lietuvius ir jiems simpatizuojančius vokiečius. Kasmet Lüneburge rengia mokslines konferencijas. Nuo 1955 m. leidžia žurnalą „Mitteilungen aus baltischem Leben“, tiražas 1000 egz. 1956–1965 Stuttgarte, Bremene, Münsteryje ir kt. miestuose surengė kultūros dienas. Iš lietuvių draugijo-

je aktyviausiai reišėsi Valteris Banaitis, Juozas Bataitis, dr. Albertas Gerutis, dr. Jonas Norkaitis, dr. Povilas Reklaitis ir kt.

Prof. Vytautas Landsbergis

Dabartinis draugijos prezidentas dr. Hans-Dietrich Handrack ir suvažiavimo Hans-Seidel-Stiftung namų šeimininkas buvęs Bavarijos Kultūros ministras Hans Zehetmair atidarė suvažiavimą. Kalbėjo ar skaitė paskaitas: Baltiečių draugijos garbės prezidento narys ir labai baltiečiams palankus buvęs Europos parlamento narys

Dr. Otto von Habsburg

Dr. Otto von Habsburg, prof. Vytautas Landsbergis, Kölno universiteto profesorius dr. Peter Brenner, buvęs vokiečių-baltiečių parlamentarinės grupės Bundestage pirmininkas prof. dr. Wolfgang Freiherr von Stetten, buvęs Estijos ambasadorius Bonnoje Tiit Matsulevits ir Europos Parlamento narys Michael Gahler. (Info)

Kultūra

2009 metais Vilnius turėtų tapti Europos kultūros sostine

Europos Parlamento Kultūros komitetas pritarė, kad 2009 metais Vilnius kartu su Austrijos sostine Viena būtų paskelbtas Europos kultūros sostine. Lietuva ir Austrija bus pirmosios ES šalys, kurių miestai bus poromis skelbiami Europos kultūros sostinėmis. Pagal naująją Europos Parlamento numatytą sistemą nuo 2009-ųjų Europos kultūros sostine kasmet taps po du miestai – vienas ES šalies senbuvės ir vienas naujos narės miestas.

Frankfurto apylinkė

NAUJA APYLINKĖS

VALDYBA

Frankfurto LB apylinkės visuotinis narių susirinkimas, įvykęs 2005 m. vasario 6 d., šiems metams išrinko tokios sudėties valdybą:

Dovydas Šalkauskas – pirmininkas,

El. p. dovydas@lietuviai.de

Kęstutis Bučinskas – pirmininko pavaduotojas,

Asta Goetz – išdininkė,

Romas Šileris – išdo kontrolierius.

Suvažiavime prisistatė ir naujasis gimnazijos kapelionas kun. Rytis Gurkšnys, SJ, kuris ateinantį pusmetį kas pirmą mėnesio sekmadienį laikys šv. Mišias Frankfurto lietuviams.

Norintieji gauti daugiau žinių prašomi retkarčiais pasižiūrėti į mūsų www.lietuviai.de interneto svetainę.

BŪSIMI RENGINIAI FRANKFURTE:

* 1. Susitikimai Maria Rosenkranz bažnyčioje Frankfurte vyks kiekvieno mėnesio pirmą sekmadienį (išskyrus birželį, liepą ir rugpjūtį) 13:00 val. Turime naują šeiminingą, todėl kiekvieną kartą bus vaišės po Mišių parapijos salėje. Kviečiame atvykti balandžio 3 d. su margučiais ir vaikais į Velykų šventę.

* 2. Kiekvieno mėnesio trečią penktadienį 20:30 val. Frankfurte vyksta populiariu tapęs lietuviškas „Stammtisch“ „Zu den 12 Aposteln“ restorane.

* 3. Lietuviai studentai rengia diskotekas, piknikus, koncertus. Artimiausia diskoteka viename studentų bendrabutyje yra numatyta balandžio pabaigoje.

* 4. Birželio 4 d. Friedberge bus „Lietuvos diena“, kurią organizuoja „Europa Union Hessen“ kartu su Frankfurto Lietuvių Bendruomene. 10:00 val. bus ekumeninės pamaldos miesto bažnyčioje (Stadtkirche), po to šalia esančioje mokykloje pasirodys esamų ir buvusių gimnazistų orkestras, veiks lietuviškas bufetas su valgiais ir „Svyturio“ alum, bus parodos. Renginys tęsis iki 18 val. Tikslėnę programą paskelbsime vėliau.

* 5. Birželio 24 ir 25 dienomis Schloß Schlitz prie Giesseno bus šventė „10 metų Lietuva-Hessenas“. Frankfurto LB apylinkės muzikantai ir menininkai (Guoda Gedvilaite ir kiti) surengs visą savų meninių pajėgų programą.

* 6. Birželio 25 d. nuo vidudienio iki vėlyvos nakties Frankfurto Lietuvių Bendruomenė kaip kasmet turės palapinę Paulsplatz aikštėje su lietuviškais valgiais ir gėrimais.

Bus ir kitų renginių, kurių datos dar nenustatytos, tai džiazisto Adomo Rekašiaus koncertai, pasirodymai Museumsuferfest ir kt. Galite nueiti ir į Frankfurto operą pasiklausyti Edgardo Montvido ir Mykolo Nechajaus, pasižiūrėti režisieriaus Oresto Tichonovo pastatymų.

Romas Šileris

Berlyno apylinkė

VEIKLA PLEČIASI

Praėjusių metų pabaiga Berlyno lietuviams buvo intensyvi ir gausi įvairių renginių.

Lituanistinė mokykla

Vienas svarbiausių įvykių mūsų bendruomenės gyvenime buvo šeštadieninės mokyklėlės atidarymas gruodžio 4 dieną. Šią ilgai brandintą idėją – turėti Berlyne lituanistinę mokyklėlę – mums pagaliau pavyko įgyvendinti, ir vien todėl, kad atsirado penkios moterys, kurios sutiko aukoti savo laisvalaikį ir energiją šiam tikslui. Tai mokyklos steigėja ir vadovė Irena Uelkekul bei mokytojos Jurgita Kuolaitė, Almyra Weigel, Ilona Adomavičiūtė ir Rūta Zimmermann. Esame labai dėkingi ir ambasadai už pamokoms suteiktas patalpas. Mokyklą šiuo metu lanko apie 12 vaikų. Stengsimės, kad, laikui bėgant, jų būtų daugiau. Tikimės sulaukti finansinės paramos iš Lietuvos institucijų. Tokią paramą mums tarsi ir pažadėjo Tautinių mažumų ir išeivijos departamento atstovės, kurios gruodžio mėnesį viešėjo Berlyne, susitiko su mūsų mokytojomis ir ambasados darbuotojais ir jau padovanojo dvi didžiules dėžes vadovėlių.

Vakaronė

su cepelinais.

Malonu paminėti, kad mūsų bendruomenės nariai dažnai kviečiami į įvairius ambasados renginius. Štai praėjusių metų gruodžio 1 d. LR ambasados darbuotojai pakvietė Berlyno apylinkės atstovus į restoraną valgyti cepelinų, kuriuos pagamino mūsų valdybos narė Vilma Range. Dalyvavo ir žymus lietuvių kilmės violončelininkas Davidas Geringas su žmona, taip pat dvi Hamburgo LB apylinkės valdybos atstovės. Tai buvo smagus vakaras, kurio metu turėjome galimybę neformalioje aplinkoje pabendrauti su ambasadoriumi Evaldu Ignatavičiumi ir kitais ambasados darbuotojais. Visi sutiko, kad tokią tradiciją būtų verta išlaikyti ir susitikti keletą kartų per metus.

Kalėdų vakaronė.

Gruodžio 2 dieną mes vėl susirinkome, šį kartą į šv. Kalėdų vakaronę. Kalėdines giesmes grojo mokinyš Andrius Vedeckas, dainavo menų universitete studijuojanti Lina Navakaitė, eilėraščius deklamavo tuo metu Berlyne viešėjęs poetas Egidijus Ališanka. Tai buvo tarsi rimtoji vakaro dalis, po to jau šoko ir dainavo gausiai susirinkę vaikai, kuriuos apdovanojo atvykęs Kalėdų senelis.

Koncertas. Gruodžio 10 dieną Berlyno lietuviai turėjo progos paklausti vieno geriausių Lietuvos džiazo muzikantų Petro Vyšniausko ir grupės muzikavimo. Koncertas vyko prabangiame „Unique“ klube, mūsų bendruomenės nariams įėjimas ir lietuviškas (!) alus buvo nemokami – dėkui ambasada.

Vasario 16-osios minėjimas.

Pirmas „lietuviškas“ renginys šiais metais buvo LR ambasados organizuotas iškilmingas priėmimas ir koncertas Ne-

priklausomybės šventės proga vasario 16 dieną. Į priėmimą, kuris tradiciškai vyksta prašmatniose Deutsche Bank patalpose prie pat Berlyno simbolio – Brandenburgo vartų, buvo pakviesti ir Berlyno bendruomenės nariai. Koncertavo garsus pianistas Petras Geniušas su sūnumi Luku.

Veikla plečiasi. Be minėtų renginių, mūsų bendruomenės nariai renkasi kas keletą mėnesių į kavinę „Filmrisz“ pabendrauti. Veikia moterų klubas, apie kurio veiklą, aš, kaip vyras, nelabai ką

galiu papasakoti. ... Jau planuojame ir ateinančius renginius: Velykų, Joninių šventės, Motinos dienos minėjimą. Iš tiesų mūsų apylinkės lietuviai per pastaruosius metus labai suaktyvėjo, padvigubėjo ir bendruomenės narių skaičius. Belieka tikėtis, kad taip bus ir toliau.

Rimvydas Kisevičius
VLB Berlyno apylinkės pirmininkas

Stuttgarto apylinkė

KALĖDINIS SUSITIKIMAS

Gruodžio 5 dieną, antrąjį Advento sekmadienį, pasitraukę nuo kasdienių darbų, ieškodami savo kūnui ir dvasiai atgaivos, Bad Cannstatte, Kolpingo namuose susirinko Stuttgarto apylinkės lietuviai.

Susitikimo pradžioje susibūrėme Kolpingo namų koplyčioje dalyvauti šv. Mišiose. Jas laikė kun. Gintaras Urbštas. Mišiose meldėmės ir kartu giedojome. Linkėjome vieni kitiems daug šilumos ir palaimos.

Po mišių susirinkome į gražiai papuoštą salę. Stalai buvo padengti įvairiausiais gardumynais, kava ir arbata. Bendruomenės pirmininkas Lothar Klafs pasveikino visus čia susirinkusiuosius.

Šiame susitikime dalyvavo kaip niekad daug vaikučių, kurie nekantriai laukė Kalėdų senelio. Jam pasirodžius visi mažieji nudžiugo. Kiekvienas, padėklamavęs eilėraščių, gavo dovanėlę.

Taip prabėgo šį graži popietė. Atsisveikindami vieni kitiems palinkėjome džiaugsmingų šv. Kalėdų ir gerų Naujųjų Metų.

Lina Šukevičiūtė

2004 METŲ VEIKLA

Bendruomenės narių skaičius išliko toks pat, kaip buvo praėjusiais metais. Formaliai užregistruoti 63 bendruomenės nariai, 17 narių nepalaiko su bendruomene jokių ryšių. Šie asmenys nesilanko ne tik bendruomenės renginiuose, bet ir nemoka nario mokesčio.

Renginiai, kaip ir pernai, vyko kas antrą arba trečią mėnesį Stuttgarto Kolpingo namuose. Kiekvienas renginys prasidėjo 14:00 val. šv. Mišiomis, kurias pirmą pusmetį laikė kun. dr. A. Jurevičius. Išvykus jam, jį pakeitė kun. G. Urbštas iš Eichstätto. Per mišias vargonuodavo dr. R. Kabelis. Antroji susitikimų dalis vykdavo Kolpingo namų didžiojoje salėje prie kavos ir pyragaičių, kuriuos aukėjo bendruomenės nariai. Į kiekvieno susitikimo programą įėjo ir kultūrinė-šviečiamoji paskaita, kurią skaitė anksčiau minėti kunigai.

Akcentuotini renginiai: Lietuvos Nepriklausomybės paminėjimas, Kalėdų šventė su Kalėdų seneliu.

Į susitikimus bendruomenės nariai buvo kviečiami laiškais. Buvo išsiuntinama apie 80 laiškų-pakvietimų. Laiškus gavo ne tik bendruomenės nariai, bet ir au-pair auklės bei studentai. Dalyvių skaičius svyravo tarp 30 ir 45 žmonių, tarp jų būdavo gausus būrys studentų ir kitų svečių.

2005 metais yra numatyti 5 renginiai. Kunigas G. Urbštas sveikatos sumetimais vieneriems metams nutraukė savo studijas ir išvyko atgal į Lietuvą. Jam pakeisti ieškomas kitas kunigas.

Veikla buvo finansuojama iš nario mokesčio, aukų ir Rottenburgo-Stuttgarto vyskupo paramos. 2004 metų nario mokesčių susimokėjo 25 bendruomenės nariai. Tai sudarė 55 proc. bendruomenės narių, su kuriais palaikomi ryšiai.

L. Klafs

Romuvos apylinkė

BLYNŲ BALIUS ROMUVOJE

Šeštadienį prieš Užgavėnes Romuvos apylinkės valdyba pakvietė savo narius į suneštinį blynų balių. Susirinko nemažas būrys norinčiųjų kartu pabūti ir pasilinksinti prieš prasi-dedant Gavėniai. Kaip ir priklausau, visi buvo pajvairinę savo išvaizdą dažais, perukais, net ir specialiais kostiumais. Blynų ne kažin kiek teatsinešė – žemaitiškų ir dar kažkokių kitų iš virtų bulvių, mat lietuviai miltus nelabai mėgsta – o šiaip tai vis silkutė, įvairios salotos, dešros ir, žinoma, vynas, alus bei kitokie gėrimai praturtino Užgavėnių stalą. Domėn buvo paimtas ir prašymas atsinešti „juokų maišelį“. Kai tik apylinkės pirmininkė G. Kotkienė tarė sveikinimo žodį ir svečiai prie gausaus stalo pasivažišino, prasidėjo juokų ir anekdotų pasako-jimai. Paskui – dainos, šokiai. Čia labai nuotaiką kėlė savo muzika R. Gasiūnas, kuris jau yra tapęs nuolatinio Romuvos švenčių palydovu. Visi džiaugiasi, kad Gasiūnai atsikraustė į mūsų šiltus kraštus su akordeonu ir stiprintuvais – dabar visuomet turime savo kapelą. Kažkam kilo mintis, kad reiktų išrinkti gražiausias kaukes ir jas apdovanoti. Visų išrinkta patikima ir nepaperkama žiuri, vadovaujama Mariaus Luinio,

Romuvos LB apylinkė švenčia užgavėnias (Nuotr. M. Šmitienės)

pakvietė kaukes prisistatyti. Tam reikalui buvo sušokta pora prisistatymo šokių, o jau tuomet prasidėjo apdovanojimas. Komisijos pirmininkas buvo nuostabus – vos ne kiekvienai kaukei rado pagyrimą ir žaismingą apdovanojimą, o „velnytei“ skyrė pirmą premiją. Vakarais praėjo labai nuotaikingai.

PELENŲ DIENA HÜTTENFELDE

Pelenų dieną, paskutinių dviejų pamokų metu, Vasario 16-osios gimnazijos mokiniai, mokytojai ir Hüttenfeldo lietuviai susirinko į vokiečių bažnyčią pasimelsti, nes Lietuvos šventųjų koplyčia tam šįkart buvo per maža. Naujasis gimnazijos kapelionas jėzuitas kun. Rytis Gurkšnys labai įdomiai vedė šiai dienai skirtas pamaldas lietuvių ir vokiečių kalbomis. Pamokslą jis šįkart paruošė vizualiai pajvairintą. Lietuviškai kunigas kalbėjo apie viso pasaulio žmones, kurių skaičių jis simboliškai suma-

šino iki šimto, kad būtų galima geriau suvokti gėrybių pasiskirstymo, socialinio saugumo, materialinio aprūpinimo, išsilavinimo galimybes tarp pasaulio gyventojų. Pasirodė, kad iš šimto našlaičiais auge keturiasdešimt vaikų, trisdešimt žmonių neturi ko valgyti, vienas iš šimto turi kompiuterį ir t.t. Visa, ką kunigas kalbėjo lietuviškai, galima buvo perskaityti vokiškai ekrane, kuriame pamokslas buvo iliustruojamas vaizdais. Šv. Rašto skaitiniai, evangelija ir tikinčiųjų maldos buvo skaitomos lietuvių ir vokiečių kalbomis, giesmės parinktos nuotaikingos, daugiausia iš Taize giesmyno. Mišių dalyviai buvo pabarstyti pelenais. Su pelenais jie iš šių mišių išsinešė mintį, kad gyvenimas yra trumpas, kad verta susimąstyti, ką gero galima nuveikti, kad jis taptų mielesnis visiems Žemės gyventojams, kad sumažėtų vargo, skausmo ir kančių.

Bronė Lipšienė

SKELBIMAS

Balandžio 23 d., 15:00 val., Romuvos apylinkė kviečia mažuosius apylinkės ikimokyklinio amžiaus lietuviukus į **KIŠKIŲ klubą**. Mamytės ir tėveliai galės šalia savo vaikučių organizuotis taip pat į kokią nors klubą. Savo laisvalaikiiui pajvairinti gali atsivežti termosėlį kavos ir vieną kitą sausainį. **KIŠKIŲ** klubo nariai įsikurs berniukų bendrabučio salėje, o tėveliams rasime vietos netoli vaikučių. Visokiais klausimais galite kreiptis į B. Lipšienę, tel. **06256-1200**.

Europos lietuvių krepšinio turnyras

Vokietijos lietuvių jaunimo sąjunga kviečia Europos lietuvius dalyvauti III Europos lietuvių krepšinio turnyre (III ELKT), kuris vyks š. m. balandžio 8–10 d. 68623 Lampertheim-Hüttenfelde (Vokietijoje).

Po pasisekusių renginių Münsteryje (I ELKT) ir Hamburge (II ELKT) ir šis renginys laukia didelio atgarsio. Turnyrai pasižymėjo tvarkingu žaidynių organizavimu, smagiu pasibuvimu ir bendravimu su kitais Europos lietuviais.

Jei turite klausimų kreipkitės į

Martyną: martinukas@hotmail.com

arba telefonu į Vaidą: Mob. tel.: +49 176 20050060; Tel.: +49 6221 6397137

Hüttenfeldą patogiausiai pasiekti autostrada A5, išvažiavimas Nr. 32 (Hemsbach – Lampertheim). Nuo ten iki Hüttenfeldo (į vakarus) tebėra 5 km. Gimnazijos pilį pamatysite jau iš tolo. Atvykstantiems traukiniu reikėtų važiuoti iki Hemsbacho (Bergstrasse). Iš ten mes galėsime pasiimti. Tik praneškite!

Kvietimas į Europos lietuvių jaunimo sąskrydį 2005 m. liepos 6–10 d.

Šių metų liepos 6–10 d. **Lietuvoje** vyks Europos lietuvių jaunimo sąskrydis, kuriame gali dalyvauti kiekvienas Vokietijos lietuvių jaunimo sąjungos narys.

Sąskrydžio metu vyks įdomios paskaitos, diskusijos su jaunimo atstovais iš įvairių tiek Rytų, tiek Vakarų Europos šalių, darbo būreliai su kompetentingais vadovais, linksmos vakaronės ir yra numatyta ekskursija.

Sąskrydžio tikslų yra net keletas: susipažinti su Europoje veikiančiomis lietuvių jaunimo sąjungomis, pasidalyti bendromis idėjomis bei problemomis, surasti iškilusių sunkumų sprendimus, pasimokyti organizacijų valdymo, pabūti, pabendrauti su kitų Europos šalių lietuvių jaunimu t.t.

Registracija galima iki birželio 15 d. El.p.: daliahenke@yahoo.de

v.remmert-fontes@gmx.de arba ir telefonu: 040 - 65991567.

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos vardu prašome paremti jaunimo atstovus, norinčius dalyvauti šiame sąskrydyje. Iš anksto visiems nuoširdžiai dėkojame.

Dalia Henke

PLJS valdybos pirmininkė

MODERNI MOKYKLA – REKORDINIS ABITURIENTŲ SKAIČIUS

Iš Vasario 16-osios gimnazijos direktoriaus pranešimo VLB Tarybai 2005 03 12

1. Įvadas

Vasario 16-osios gimnazija yra valstybės pripažinta privati mokykla. Vasario 16-osios gimnazija įsteigta Vokietijos Lietuvos Bendruomenės ir išlaikoma Vasario 16-osios gimnazijos kuratorijos. Kuratorijos valdybą praėjusiais metais sudarė pirmininkas dr. Vilius Lėnertas, jo pavaduotojas Petras Nevulis ir direktorius obligatiškai pagal statutą.

Hesseno švietimo ministerija gimnazijai 1999 m. suteikė valstybės pripažinimą. Tai reiškia, kad gimnazijos mokytojai pakankamai kvalifikuoti, kad dėstoma pagal valstybinę programą ir kad gimnazija per ilgus metus parodė, kad ji pajėgia gerai parengti mokinius abiturėno egzaminams. Visi pažymėjimai yra visoje Vokietijoje pripažinti, ir gimnazija iš Švietimo ministerijos gauna už kiekvieną mokinį „krepšėlį“, tai yra tam tikrą sumą pinigų. Gimnazija yra pripažinta dvikalbė mokykla, tai reiškia, jog ji turi teisę dalį dalykų dėstyti lietuvių kalba.

2. Mokiniai

Šiais mokslo metais gimnaziją lanko mokiniai iš šių kraštų:

Vokietijos – 153, Lietuvos – 33, Lenkijos – 1, Rusijos – 1, Brazilijos – 7, Urugvajaus – 1, Izraelio – 2 ir Šveicarijos – 1. Lietuvių mokosi 107, vokiečių – 93. Mokinių skaičius ateityje žymiai nebeils, nes neliko nei laisvų klasių, nei laisvų vietų klasėse.

3. Abiturientai

Gimnazija praėjusiais mokslo metais išleido 23 abiturientus: 14 lietuvių ir 9 vokiečius. Šiais metais turime 27 abiturientus. Tai yra rekordinis skaičius mūsų gimnazijai.

4. Mokytojai

Dėl padidėjusio mokinių skaičiaus gimnazijai dabar reikia bent 17 mokytojų, o bendrabučiu, pagal auklėtinių skaičių, – 4 auklėtojų etatų. Ši 21 etatą dalijasi 34 mokytojai ir auklėtojai. Daugiau negu pusę visų etatų užėmę lietuviai mokytojai.

Nuo sausio mėnesio turime naują kapelioną tėvą Rytį Gurkšnį. Senąjį kapelioną kun. Alf. Kelmelį vyskupas atšaukė. Yra nauja fizikos mokytoja von Jansson ir nauja anglų ir vokiečių k. mokytoja Bugla-Scholz.

5. Personalas

Be mokytojų ir auklėtojų, praėjusiais metais gimnazijoje dirbo viena rašti-

ninkė / kasininkė, darbininkas / ūkvedis, 4 virėjos ir 3 nevisiškai įdarbintos valytojos. Vienas pensininkas padeda kaip valandininkas. Iš viso gimnazijoje dirba 44 asmenys.

6. Mokslo programa

Gimnazijoje dėstoma pagal Hesseno švietimo ministerijos nustatytą mokslo programą. Mokiniai nuo 5 klasės mokosi vokiečių, lietuvių ir anglų kalbų, o nuo 9 klasės gali pasirinkti dar vieną užsienio kalbą (rusų, prancūzų) arba informatiką. Dauguma pasirenka informatiką.

Nuo naujų mokslo metų tapsime 12 metų gimnazija. Tai reiškia, jog visi mokiniai, kurie naujais mokslo metais įstos į 5 klasę, ją lankys tik 8 metus. Kiti toliau turės mokytis 9 metus, taigi iki 13 klasės. Nuo 2007 metų Hessene bus įvesta centrinė abiturėna.

Lietuviai mokiniai visi mokosi lietuvių kalbą ir literatūrą. Taip pat jiems dėstoma katalikų tikyba, muzika, Lietuvos istorija, kai kurios klasėse – ir geografi-ja, biologija, istorija lietuviškai.

Bendraujame su prancūzų gimnazija Bišvileryje. Planuojamas bendradarbiavimas, kaip Europos Sąjungos projektas, su Punsko, Rygos ir gal Palangos gimnazijomis.

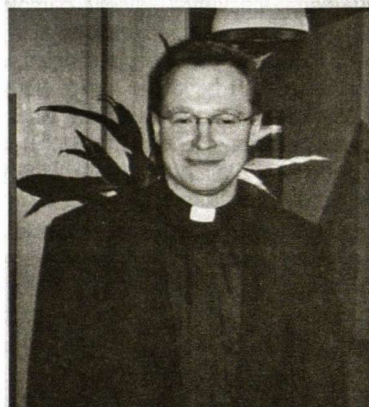
7. Užklasinė veikla

Labai svarbus auklėjimo darbas vyksta po pamokų. Mokiniai savo veikla padeda teigiama formuoti Lietuvos įvaizdį.

Turime tautinių šokių grupes, kurioms vadovauja Audronė Ručienė, chorą ir net tris orkestrus, vadovaujamus Gintaro Ručio. Šis ansamblys žavi publiką ir dažnai kviečiamas. Turime aktyvią Europos grupę, kuri pernai keletą mėnesių keliavo su Europos Sąjungos infomobiliu po įvairius Hesseno miestus, skleisdama informaciją apie Europą ir Lietuvą. Kartu su Europos akademija organizavome keletą renginių. Apie visa tai galite pasiskaityti gimnazijos Metraštyje, kurį šiais metais išleidome dviem kalbom, čia ir aprašyti visi mūsų renginiai, kuriuos vedėme, arba kuriuose dalyvavome.

Ne tik muzika ir politika, bet ir sportas mūsų gimnazijoje nepamirštas. Turime savo krepšinio, tinklinio ir futbolo aikštes. Bendrabutyje mokiniai moderniai įrengtame sporto (fitniso) kambaryje per visus metus mankština. Keletą mokinių sportuoja krepšinio komandoje Heppenheime ir futbolo komandoje Hüttenfelde. Mokiniai dalyvavo keliuose tur-

Naujas kapelionas Vasario 16-osios gimnazijoje

S.m. sausio 21 d. į gimnaziją atvyko naujasis kapelionas – tėvas Rytis Gurkšnis. Jis yra jėzuitas, 34 metų amžiaus, gimęs Utenoje. Tėvas Gurkšnis studijavo Munchene, kur įgijo filosofijos bakalauro laipsnį, ir Vestono jezuitų teologijos mokykloje (Cambridge, JAV), kurią baigė teologijos magistro ir licenciatu laipsniais.

1997–1999 m. jis dėstė tikybą Vilniaus jėzuitų gimnazijoje, o nuo 2003 m. buvo Kauno jėzuitų gimnazijos direktoriaus pavaduotojas dvasiniam ugdymui. Kauno gyvenimo tikėjimo institute vedė dvasines pratybas pagal šv. Ignacą Lojolą.

Tėvas Rytis Gurkšnis dėstys tikybą, turės 14 pamokų ir pagal susitarimą su Mainzo vyskupija talkininkaus vokiečių parapijai. Šalia šių pareigų jam taip pat teks su šv. Mišiomis aplankyti Frankfurto ir kitų miestų lietuvius.

Sekmadienį, sausio 23 d., po pirmųjų mišių gimnazijoje, direktorius Andrius Šmitas trumpai pristatė naująjį kapelioną, palinkėjo jam geriausios sėkmės naujame darbe. Po to visi parapijiečiai, ne tik mokiniai, buvo pakviesti į gimnazijos valgyklą pietų, kurių metu galėjo artimiau susipažinti ir pabendrauti su tėvu Ryčiu Gurkšniu.

Sekmadienio vakare moksleiviai atidėtinai jį pasikvietė į savo susirinkimą, kuriame šį kartą dalyvavo ir buvę mokiniai studentai, norėję daugiau sužinoti apie naująjį kunigą. Nors paprastai susirinkimai baigiasi po valandos, šį kartą mokiniai labai susidomėję kalbėjosi su naujuoju savo dvasios vadovu, išklausinėjo apie jo visą gyvenimą ir diskutavo su juo net dvi valandas.

V16ginfo

nyruose ir pasiekė gerus rezultatus. Pačioje gimnazijoje vyko stalo teniso, krepšinio ir biliardo turnyrai.

Gimnazijos krepšininkai pernai laimėjo antrą Europos lietuvių krepšinio turnyrą Hamburge, todėl šiais metais gimnazijoje organizuojamas trečiasis.

Kovo mėn. dalis mokinių su tėvais ir keiliais mokytojais išvyko į vienos savaitės slidinėjimo kursą į Italiją. Vasarą vokiečiams mokiniams bus surengta išvyka į Lietuvą.

Veikia ateitininkai. Jų yra 20. Jie susirenka beveik kas savaitę padiskutuoti ir šiaip pabendrauti. Praėjusiais metais turėjo savo metinę konferenciją per Sekmines prie Freiburgo bei organizavo Talentų vakarą.

Turime labai aktyvų tėvų komitetą ir aktyvius tėvus. Tėvų iniciatyva įkurta Gimnazijos rėmėjų draugija, kuri stengiasi surasti gimnazijai finansinės paramos. Jos dėka rasta firma „Sotec“ gimnazijai parūpina naudotų, bet gerų kompiuterių, įrengtas interneto ryšys biblio-

tekoje ir kompiuterių kabinetas. Po kelių savaičių visos klasės ir visi mokinių kambariai bus prijungti prie interneto. Taigi esame moderni mokykla. Bet padidėjęs mokinių skaičius, o ypač padaugėjęs mokinių vyresnėse klasėse, būtinai reikalingas papildomas pastatas 8 klasėms. Labai gerai būtų turėti ir savo sporto salę. Esu tikras, kad tai įgyvendinami dalykai, tik reikia turėti kantrybės. Šiuo metu visi taupo.

8. Finansinė padėtis

Mokyklos išlaikymas 2004 m. kainavo 1.059.000 €. Mokytojų ir tarnautojų algoms išleista 906.000 €, visoms kitoms išlaidoms (eksploatacijai, mokslo priemonėms, remontams ir t.t.) – 153.000 €.

Bendrabučio išlaikymas 2004 m. kainavo 491.000 €. Algoms išleista 275.000 €, visa kita kainavo 216.000 €.

Pajamos buvo šios: Hesseno švietimo ministerija – 702.000 €, Hesseno socialinių reikalų ministerija – 70.000 €, ap-

skrities parama – 17.000 €, Mainzo vyskupija – 92.000 €, Lietuvos Respublikos parama – 131.000 €, tėvų įnašai ir stipendijos – 424.000 €, Lietuvių fondas – 16.000 €, aukos – 100.000 €, tarnautojų ir svečių mokesčiai už įvairius patarnavimus – 47.000 €, iš viso – 1.603.000 €. Atėmus praėjusių metų 11.3000 € skolą, liko 1 490.000 €, skolų liko 60.000 €.

Į bendrabutį priimami vien tik lietuviai mokiniai.

9. Remontai

Pernai įrengtas riebalų separatorius virtuvei ir įdėtas naujas kanalizacijos siurblys. Tai kainavo per 40.000 €, kuriuos sumokėjo TMID. Taip pat praėjusių vasarą išdažyti mokyklos koridoriai, durys ir laiptinė. Rudenį patys mokiniai su tėvais išdažė keletą klasių.

Romuvos apylinkės talkininkai Lietuvos įstojimo į Europą proga, pagražino pilį – nudažė mūrą ir įėjimą.

Gimnazijos kronika

Šimtadienis

Gimnazijoje abiturientai su dvyliktokais paskutinį gruodžio šeštadienį sukviė savo artimuosius, draugus, mokytojus, buvusius abiturientus kartu švėsti šimtadienio. Jie įdėjo nemažai pastangų, darbo ir kūrybiškumo, kad vakaras būtų įdomus ir linksmas. Jau tradicija tapo, kai renginio programos metu dvyliktokai draugiškai parodijuoja tryliktokus, o tryliktokai – dvyliktokus. Kelinti metai paeiliui tai daroma kuriant trumpo siužeto filmukus, kuriuose parodomas ryškiausias mokinių charakterio savybės, kiti jiems būdingi bruožai, su jais susijusios gyvenimiškos istorijos. Ir šiais metais vakaro svečiai išvydo ištisą įdomią programą, kurioje tiek filmų kūrėjai, tiek vaidmenų atlikėjai labai profesionaliai ir įtikinamai parodijavo savo draugus. Geriausias programos įvertinimas buvo visą vakarą nenutilstantys žiūrovų aplovisimai. Po programos tryliktokai, linkėdami garbingai tęsti jau susiklosčiusias abiturientų tradicijas, dvyliktokams įteikė simbolinį gimnazijos raktą. Vėliau visi buvo pakviesti prie vaišių stalo įvertinti gimnazijos virtuvės šeiminių triūsą. Dar ilgai tą vakarą netilo muzikos garsai, buvo šokama, bendraujama.

Sausio 13-oji

Šiandieniniai keturiolikmečiai apie tai, kas įvyko sausio 13 d. naktį Vilniuje prie televizijos bokšto, Seimo rūmų ir kitose

vietose, jau gali sužinoti tik iš vyresniųjų pasakojimų, spaudos ar televizijos laidų. Tuo tarpu mūsų gimnazijoje tos įsimintinos šūrprios nakties įvykius, nusinešusios žmonių gyvybes vaizdus, mokiniai galėjo stebėti mokykloje įrengtame fotonuotraukų stende, apie tai buvo pasakojama per pamokas, visą dieną rodomas dokumentinis filmas. Sausio 13-osios aukoms pagerbti tą dieną gimnazijoje buvo iki pusės stiebo nuleista Lietuvos valstybės vėliava.

Gimnazijos mokiniai mini pelenų dieną (Nuotr. M. Šmitienės)

„Kalderos“ vardo taurės biliardo turnyras–2005

Prieš kalėdų atostogas prasidėjęs biliardo turnyras „Kalderos“ vardo taurei laimėti tęsėsi ištisą mėnesį. Išaugusį šio turnyro populiarumą rodė gausūs dalyvių skaičiai. Vasario 3 d. biliardo mėgėjų būrys, stebėjęs finalinius susitikimus, nebuvo nuviltas. Tą dieną turnyro pajėgiausieji demonstravo ne tik puikų, bet ir įtemptą žaidimą. Finalo nugalėtojais savo grupėse tapo ir iškovojo turnyro „Kalderos“ vardo taure M. Docaitis ir I. Čaplikas. Antrosios vietos atiteko D. Valinskui ir R. Kosenkovui. Tretieji šiose varžybose liko A. Drinkus ir A. Pustlaukis. Visi pusfinalio ir finalo dalyviai buvo apdovanoti Kauno biliardų gamybos firmos „Kaldera“ įsteigtomis taurėmis ir kitais prizais.

Karnavalas

Ne vieną naktį vienuoliktokai praleido prie kompiuterio kurdami tai, ką visi išvydo karnavaliame vakare vasario pirmą pirmadienį. Be filmuotos medžiagos, tą vakarą jie parengė ir puikią „eurovizinę“ dainų programą. Programoje išvydome daug įvairių šalių atlikėjų, taip pat, žinoma, ir iš Lietuvos: žiūrovai juos išrinko kaip geriausius. Antroje programos dalyje scenoje pasirodė sukurtos karnavalinės kaukės. Jų buvo tiek daug ir įvairių, kad žiuri prirėkė net dviejų valandų, kad nuspręstų, kuri iš jų įdomiausia. Geriausia kauke buvo pripažintas penktos klasės mokinys M. Münsteris. Antroji vieta atiteko matematikos mokytojos S. Vitmanas sukurtai, o trečioji – A. Makauskos, A. Oppermanno ir A. Drinkaus grupinei kaukei. Paskatinamoji premija už kūrybiškumą ir kaukės originalumą paskirta L. Lemkytei. Po to prasidėjo tikrosios karnavalinės nakties linksmybės. Visi buvo vaišinami tortais, pyragaičiais, gaiviaisiais gėrimais bei kitais skanumynais, o šokių muzika skambėjo dar ir po vidurnakčio. Vienuoliktokai kartu su savo klasės auklėtojais E. Meikiene ir A. Allahyar-Parsa pasistengė, kad gera karnavalinė nuotaika išliktų visą vakarą.

Gimnazijos mokinių karnavalas
(Nuotrauka M. Šmitienės)

Atvirų durų diena gimnazijoje

Vasario trečiąjį šeštadienį gimnazija vėl atvėrė duris visiems pageidaujantiems apžiūrėti šią mokyklą. Bendrabučio salė vos talpino atvykusius su savo atžalomis tėvus, norinčius susipažinti su mokymo įstaiga, įsikūrusia nedidelio Hüttenfeldo miestelio Rennhofo pilies parke. Visiems buvo įdomu iš arčiau pamatyti šią, ne visai tradicinę, gimnaziją, kurioje mokosi kelių tautybių vaikai. Atvykusiusiuosius šventiškai nuteikė mokinių atlikta muzikinė programa, kurią parengė muzikos mokytojas G. Ručys. Renginį pajavairino mokytojos M. Šmitienės vadovaujamos anglų kalbos grupės parengta programėlė. Apie gimnazijos tvarką, jos mokymo programą, finansavimą, darbo organizavimą, mokymo dalykus, egzaminų tvarką, mokinių atliekamų įvairius projektus, mokinių laisvalaikį pasakojo direktorius A. Šmitas. Jis akcentavo dvikalbės gimnazijos reikšmę bendraujant įvairių tautų vaikams, pabrėžė, kokią didelę svarbą mokymo procesui turi nedidelės mokinių klasės – tai padeda geriau organizuoti mokymo procesą. Kasmet

mokyklą lanko apie du šimtus mokinių. Būsimus gimnazistus ir jų tėvelius sveikino ir tėvų komiteto pirmininkas H. J. Kockas. Po to svečiai buvo pakviesti apžiūrėti gimnazijos, bendrabučio patalpų, aplankyti pilį ir joje esančią koplyčią, biblioteką, interneto svetainę. Ne vienas susigundė įkopti ir į pilies bokštą, iš kur atsivėrė puiki apylinkių panorama. Gimnazijoje visi turėjo galimybę stebėti įvairius mokinių atliekamus fizikos, chemijos eksperimentus, paragauti prancūzų būrelio, vadovaujamo mokytojos B. Chauvet-Heidt, keпамų sklindžių. Paskutinis ekskursijos po gimnaziją etapas daugeliui buvo direktoriaus A. Šmito kabinetas, prie kurio nusitęsė ilgoka eilė pageidaujančiųjų jau konkrečiai kalbėti apie vaikų priėmimo į šią mokyklą sąlygas. Apie tai, ką svečiai išvydo ir išgirdo tą

Atvirų durų diena (Nuotrauka M. Šmitienės)

dieną gimnazijoje, dar ilgai jie kartu su gimnazijos mokytojais aptarinėjo prie kavos puodelio bendrabučio salėje. Atvirų durų gimnazijoje dieną plačiai aprašė ir vietinė vokiečių spauda.

Gimnazijos kroniką paruošė
E. Jankūnas

Iš gimnazijos koncertinio gyvenimo

Vasario 12 d. gimnazijos mokiniai buvo pakviesti koncertuoti į Frankfurtą iškilmingame minėjime „Viltis Rytų Europai“, kurį kasmet rengia evangelikų bažnyčia, kad surinktomis lėšomis paremtų vaikų namus, senelių prieglaudas ir kt. Renginyje taip pat dalyvavo Hesseno švietimo ministrė Volf.

Vasario 22 d. gimnazijos šokėjai, choras ir orkestras, vadovaujami A. Ručienės ir G. Ručio, koncertavo Strasbūre surengtame Europos šalims atstovaujančių Lietuvos ambasadorių renginyje, skirtame Lietuvos valstybės nepriklausomybės dienai paminėti.

Gimnazijos svečiai

Vasario 24–27 d. gimnaziją aplankė Lietuvos Vyskupų konferencijos delegatas užsienio lietuviams katalikams prel. Edmundas Putrimas iš Kanados, Europos parlamentarė Laima Andriekienė, Lietuvos Seimo narė Vilija Aleknaitė-Abramkienė, Lietuvos Respublikos Prezidento patarėja Halina Kobeckaitė bei Tautinių mažumų ir išeivijos departamento prie Lietuvos Vyriausybės generalinio direktoriaus pavaduotoja Vida Bagdonavičienė.

Uršulė Gumuliauskienė

2004 m. rugsėjo 21 d. į Amžinybę iškeliavo Merkinės miestelio gyventoja Uršulė Gumuliauskienė.

Uršulė Gumuliauskienė gimė 1922 m. balandžio 17 d. Šiauriniškių k., netoli Kybartų. Gelbėdamasi nuo sovietinės okupacijos, su šeima pasitraukė į Vokietiją. Ten ir pasiliko. Išaugino lietuvišką šeimą. Tačiau, gyvendama pramoniniame Düssel-dorfo mieste, nepamiršo Lietuvos. Meilę jai perdavė savo vaikams. Vokietijoje gimęs sūnus Ramutis išaugo Uršulės lietuviškų pasakų, lopšinių erdvėje. Lankydamas Vokietijoje lietuvių Vasario 16-osios gimnaziją, Ramutis Gumuliauskas išaugo

tikru lietuviu, branginančiu tėvų jam perduotą gimtąją kalbą, papročius. Jis dalyvavo daugelyje akcijų prieš sovietų valdžią, reikalaujamas Lietuvai laisvės. O atkūrus nepriklausomybę, kartu su sunkiai sergančia motina, atvyko į Lietuvą. Įsikūrė Merkinėje.

Merkinės gyventojai neatsimena tokių laidotuvių. Šv. Mišias už velionę aukėjo Merkinės dekanas dr. Robertas Rumšas, jam talkino Giedraičių klebonas Algimantas Baltuškonis ir kunigas Linas Dūkšta. Velionė buvo ilgametė Vokietijos LB narė.

Marija Šaknienė

Irma Suokienė

2004 m. lapkričio 9 d. Puchheime prie Müncheno mirė Irma Suokienė, gim. Paes.

Velionė buvo gimusi 1917 m. rugsėjo 8 d. Jurbarke. Mokinosi Estijoje; ten baigusi ekonomikos mokyklą, grįžo gyventi į Lietuvą. Karo atblokšta į Vokietiją nuo 1947 m. gyveno Ludwigsburge, 1986 m. persikėlė pas dukterį į Fürstenfeldbrucką, o 1994 m. – į Puchheimą.

Pusę amžiaus dirbo pas amerikiečius kasininke, užaugino ir išleido į mokslus du vaikus – Ingridą ir Alfredą (abu lankė Vasario 16-osios gimnaziją).

Vincas Totoraitis

2004 m. gruodžio 15 d. Idar-Obersteine mirė med. dr. Vincas Totoraitis.

Velionis gimė 1927 m. kovo 12 d. Plorišių km., Šakių apskrityje, ūkininkų šeimoje. Jis buvo vyriausias vaikas šeimoje.

Artinantis vokiečių ir sovietų frontui, 1944 m. spalio 10 d., 10:00 val., Totoraitis kerta sieną per Tilžės tiltą ir su didžiąja pabėgėlių banga pasitraukė į Vakarus. Karui pasibaigus atsidūrė Kemptene, kur 1946 m. baigė lietuvių gimnaziją. Persikėlęs į Tübingeną, įsijungė į lietuvišką veiklą, ypač reikėsi ateitininkų organizacijoje. Studijavo su pertraukomis pradžioje chemiją, vėliau mediciną. 1968 m. Mainzo universitete įgijo gydytojo diplomą. Pradžioje dirbo Bad Kreuznacho, o nuo 1969 m. spalio 1 d. iki 1992 m. birželio mėnesio Idar-Ober-

steino ligoninėje. 1975 m. įgijęs vidaus ligų specialybę, nuo 1976 metų dirbo vyr. gydytoju miesto ligoninėje, vėliau – vidaus ligų skyriaus vedėju ir ligoninės direktoriaus pavaduotoju.

Nors turėjo didelį darbo krūvį, neprarado kontakto su lietuvių bendruomene, lankėsi renginiuose, dalyvavo suvažiavimuose, šelpė moksleivius. Lietuvai tapus nepriklausomai, dažnai lankėsi Lietuvoje, rėmė savo gimines.

Palaidotas 2004 m. gruodžio 22 d. Idar-Obersteino kapinėse. Atsiveikinti su velioniu susirinko didelis būrys buvusių kolegų, pacientų, kaimynų ir pažįstamų. Mišias laikė vietos klebonas. Liko našlė Danutė.

Antanas Balčiūnas

1931 02 16 – 2005 01 25

Paskutinį „Amen“ išgirdo Mülheimo bažnyčioje iš gyvenimo į Amžinybę išėjęs uolus Vokietijos LB narys Antanas Balčiūnas.

Gimęs reikšmingą Lietuvos Nepriklausomybės dieną – Vasario 16-ąją, šventės ir savo gimtadienio šiemet nesulaukė. Sunki liga pakirto gyvybę ir nutiesė kelią į Amžinybę.

60 metų, pragyventų Vokietijoje, Antanui nebuvo lengvi. Trylikametis vokiečių kareivis (tarnavo priešlėktuvinėje apsaugoje), vėliau anglų belaisvis ir miško kirtėjas, sunkus atstatomasis darbas Vokietijoje. Klaidūs karo keliai jaunystėje, alinantis darbas, šeimos praradimas palaužė sveikatą jam esant 50 metų. Klastinga liga nesustabdo pasiryžimo gyventi, bet atima visas jėgas.

1991 metais, Lietuvai atgavus nepriklausomybę, A. Balčiūnas lankėsi tėvynėje, rėmė artimuosius, bažnyčia, vėliau siuntė labdarą į Lietuvą. Aktyviai dalyvaudamas rinkimuose, domėjosi politiniais įvykiais, Lietuvos pažanga, jos vieta ES. Bet viltis sugrįžti gyventi į Lietuvą blėso. Sugrįš Antanėlis į Tėvynę jau pavasarėjant su paukščiais kartu, bet tik saujele pelenu.

„Kodėl manęs niekas nepasodino medžiu?“

Ir nedavė šaknų plėšriai įsiterpti į tėviškės molį?

(Išėjusiems negrįžti, Marius Katiliškis.)

Laiminant kun. V. Vaitkūnui, atsisveikinimas su velioniu įvyko vasario 1 d. Duisburgo krematoriume.

Dėkoju tautiečiams, padėjusiems sunkią valandą.

Liūdi žmona.

Theodoras Kirkilonis

2005 m. sausio 28 d. Dörfles-Eschbache mirė med. dr. Theodoras Kirkilonis.

Jis gimė 1920 m. vasario 26 d., palaidotas vasario 4 d. Schwetzingene.

Sveikiname naujus bendruomenės narius

Į VLB veiklą įsijungė:

Müncheno apyl.: Laura Pollmeier
Daiva Zaristauskaitė
Ramunė Fischer

Hamburgo apyl.: Orvyta Variakojytė

Berlyno apyl.:

Jūratė Barauskaitė	Gediminas Būda
Saulius Jarmalavičius	Giedrė Kisevičienė
Rimvydas Kisevičius	Aušrinė Krell
Jurgita Kuolaitė	Alma Kurtzusch
Jovita Mikalauskienė	Vilma Rauge
Inga Rimau	Edgaras Schartner
Gitana Stumpf	Gintaras Važgys
Almyra Weigel	Linda Vilkaitienė
Nadežda Wilkat	Rūta Zimmermann

Esseno-Mülheimo apyl.:

Vilija Schleisiek	Vidas Vaitiekūnas
Vida Karsten	Rita Newe
Nijolė Windszus	Jolita Abel
Klaus Abel	Arvydas Kisiūnas
Eugenija Gluskinienė	Dana Thierbach

Centro apyl.: Giedrė Reinle

1 2005 m. renginių kalendorius

- 2005 m. birželio 25 d. *Joninių šventė Lampertheim-Hüttenfelde, Vasario 16-osios gimnazijos parke*
- 2005 m. liepos 4 d. *Pasaulio LB pirmininkų suvažiavimas Trakuose*
- 2005 m. spalio 21-23 d. *Lietuvių kultūros instituto suvažiavimas Lampertheim-Hüttenfelde*

Atvykę į Hüttenfeldą,
ieškote nakvynės?

Kambarys su pusryčiais:

vienam asmeniui € 18,00,
dviem asmenims € 36,00.

Kalbame lietuviškai.

Telefonas: 06256-1546

El. paštas:

anthony@verselis.de

INFORMACIJOMS leisti ir VOKIETIJOS LB aukojo

Alma Šiugždinienė	76,68 €
Jenny Bierdel	50 €
Witold Fugalewitsch	50 €
Kazys Bendoraitis	40 €
Dr. Andreas Koenig	40 €
Ingrida Suokaitė	30 €
Alfred Broszat	20 €
Heinrich Elbe	10 €
Kasparas Dikšaitis	10 €

Širdingiausiai dėkojame!

VLB Valdyba

VOKIETIJOS LB VALDYBA SKUBIAI IEŠKO

Reikalų vedėjo/jos, kuris/i galėtų tvarkyti bendruomenės raštinę Hüttenfelde. Vokiečių ir lietuvių kalbų žodžių raštu mokėjimas yra būtinas.

Informacijų redaktorius/és, kuris/i galėtų paruošti keturis VLB valdybos Informacijų numerius per metus. Reikalų vedėjas ir Informacijų redaktorius galėtų būti ir tas pats asmuo.

Suinteresuotieji prašomi kreiptis į VLB valdybą

Litauische Volksgemeinschaft e.V.

- Vorstand -

Lorscher Str.1

D-68623 Lampertheim-Hüttenfeld

Tel.: 06256 - 85 990-15, Faksas: 06256-16 41, el.paštas: info@VokLb.de

VOKIETIJOS LB VALDYBOS INFORMACIJOS

Informationsblatt der Litauischen Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V.

Lorscher Str. 1, D-68623 Lampertheim-Hüttenfeld, Tel.: 0 62 56 - 85 990-15, Fax: 0 62 56-16 41, eMail: info@VokLb.de

Bankverbindung: Deutsche Bank 24 Weinheim, BLZ 670 700 24, Konto-Nr. 581 7978

Aukotojams išrašome auką patvirtinančias pažymas, kurias pristačius mokesčių inspekcijai, taikomos mokesčių nuolaidos.

Gautus rankraščius taisome ir trumpiname savo nuožiūra. Spausdinama medžiaga nebūtinai atstovauja VLB Valdybos nuomonei.

Pasinaudojant INFORMACIJŲ žiniomis, maloniai prašome nurodyti šaltinį ir mums atsiųsti vieną leidinio egzempliorių.